ATSUSHI INNAMI

ĐỌC NHANH, HIỂU SÂU, NHỚ LÂU TRỌN ĐỜI

Chi Anh *dịch*

Original Japanese language edition published by Diamond, Inc.

Vietnamese translation rights arranged with Diamond, Inc.

through Japan UNI Agency, Inc., Tokyo and Arika Interrights Agency

Phát hành bởi

Lời nói đầu

Tại sao một người đọc sách chậm với tốc độ đọc năm phút một trang lại có thể trở thành nhà bình luận sách với tốc độ đọc trên 700 cuốn sách mỗi năm?

Tốc độ đọc của tôi chậm đến cỡ nào?

"Tôi thích sách. Tôi muốn đọc rất nhiều cuốn nhưng lại không có thời gian đọc…"

"Có những cuốn tôi bắt buộc phải đọc để phục vụ công việc nhưng tốc độ đọc của tôi quá chậm…"

"Lượng sách tôi đọc giảm rõ rệt. Dù đã quyết tâm 'hôm nay nhất định mình phải đọc' nhưng mà lại buồn

ngủ quá…”

Có vẻ như có khá nhiều người cảm thấy “mình đọc sách chậm” và buồn phiền vì điều đó. Có lẽ là bởi họ thấy quanh mình có nhiều người đọc rất nhanh, hết cuốn này đến cuốn khác.

Tôi cũng đã từng muộn phiền vì điều đó nên tôi hiểu rõ cảm xúc ấy.

Hiện nay, với tư cách là nhà bình luận sách, mỗi tháng tôi đóng góp ý kiến về gần 60 cuốn sách cho nhiều website thông tin như *Lifehacker* [bản tiếng Nhật] hay *Newsweek Japan*.

Số lượng đầu sách thực tế tôi đọc trong một tháng là trên 60 cuốn. Tôi đọc sách gần như cả ngày.

“Anh giỏi thật đấy! Tôi đọc sách chậm lắm nên không thể đọc 60 cuốn sách một tháng. Lại còn viết lời bình

cho những cuốn sách ấy nữa. Thật không thể tưởng tượng được.”

Mọi người thường hay nói với tôi như thế, nhưng sự thật là, *tôi cũng là một người đọc sách chậm.*

Khi tính thử thời gian đọc một cuốn sách dịch có nội dung về kinh doanh, tôi đã *mất khoảng năm phút cho một trang sách.* Còn nếu đọc lơ đãng thì phải mất 10 phút mới hết một trang sách.

Khi đọc đến dòng cuối cùng thì tôi nhận ra, “mình chẳng có chút ký ức nào về 10 dòng vừa đọc cả”, khi đọc lại thì “không ổn rồi, cả phần trước đấy cũng hoàn toàn không vào đầu…” và tôi giở ngược lại những trang trước nữa, trước nữa…

Tôi cố tình lờ đi thì cứ vài bữa tình

trạng ấy lại lặp lại.

Tôi không muốn xác nhận lại đâu, nhưng đó thực sự là “tốc độ chậm đến ngạc nhiên” (bạn đọc có lẽ còn nhanh hơn tôi đấy...)

Khi tôi kể những câu chuyện như thế thì rất nhiều người tỏ thái độ đồng tình, kiểu như: “Tôi cũng vậy! Tôi cũng vậy!” hoặc “Đây chính là câu chuyện của tôi đấy!”. Dù nhiều hay ít thì đây có vẻ vẫn là phong cách đọc sách chung.

Bản thân tôi vài năm trước đây cũng không thấy có vấn đề gì với cách đọc sách này, và cứ thế đọc. Nhưng rõ ràng không phải thế. Nếu cứ đọc theo cách đó thì tôi sẽ không thể đọc được 60 cuốn một tháng.

Chính vì thế mà vào mùa hè năm

2012, khi nhận được lời đề nghị: "Liệu anh có thể viết lời bình luận cho một cuốn sách mỗi ngày trên trang của chúng tôi không?" từ trưởng ban biên tập của trang *Lifehacker*, trong lòng tôi đã thực sự hồi hộp và lo lắng.

Đến bây giờ thì tôi có thể bình tĩnh kể lại rằng lúc đó dù ngoài miệng nói: "Vâng, nhất định rồi, anh hãy để tôi làm!" nhưng trong đầu thì nghĩ rằng: "*Không đời nào có chuyện mỗi ngày đọc được một cuốn sách đâu*".

Và đến thời điểm hiện tại, tôi bình luận sách cho bốn trang web với khoảng 60 cuốn sách mỗi tháng. Tính sơ sơ thì một năm cũng tầm 700 cuốn, một con số mà nhiều khi chính bản thân tôi còn không tin nổi.

Kỹ thuật đọc dành cho người đọc sách chậm

Đây là cuốn sách hướng dẫn kỹ thuật đọc sách dành cho những người "có nỗi muộn phiền giống tôi trong quá khứ".

"Tức là một cuốn sách hướng dẫn phương pháp đọc do chính người đọc sách chậm biên ra? Thế là như thế nào?"

Bạn có cảm thấy lo lắng không? Trên thực tế, tác giả của *những cuốn sách về đọc sách hầu hết đều là những người đọc rất giỏi.* Có thể nói họ là những người có thể đọc sách với tốc độ nhanh mà không một chút hoài nghi về năng lực đọc sách của mình.

Bởi vậy, giá trị của cuốn sách này nằm ở chỗ nó "viết về phương pháp

khắc phục khả năng đọc sách kém".

Cuối cùng thì, tôi đã thức tỉnh điều gì?

Cách đọc lướt đúng quan trọng hơn kỹ thuật đọc nhanh

Xin phép được khẳng định luôn là tôi không mua dồn dập các sách hướng dẫn phương pháp đọc nhanh mà cũng không tham dự các buổi hội thảo và không đụng đến các giáo trình (vì thực ra tôi rất kém khoản ấy). Chi tiết tôi sẽ nói trong phần nội dung, nhưng có thể nói vắn tắt là tôi đã *thử thay đổi suy nghĩ về "hành động đọc sách"*.

Thực ra chúng ta đều có sẵn "quan điểm" khá vững chắc về việc đọc sách. Vậy nên, việc dành cho "hành động đọc sách" một vị trí, một

khoảng thời gian nhất định hoặc thậm chí là việc điều khiển được tốc độ đọc sách… tất cả đều nằm trong tầm tay chúng ta.

Tất nhiên, những phương pháp hay bí quyết là rất cần thiết, nhưng trước đó, nếu thay đổi suy nghĩ thì dù có là ai, bạn cũng *sẽ xây dựng được nền tảng cho việc đọc mỗi ngày một cuốn sách.*

Nếu làm được điều này, việc đọc sách sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều. *Bạn sẽ hầu như không còn cảm giác "phải cố gắng quá sức để đọc sách" nữa.* Những kỹ thuật đọc mà tôi sắp nói ở đây hoàn toàn khác với những kỹ thuật đọc sách nhanh như là "luyện tập chuyển động tròng mắt" hay "lật giở trang tốc độ nhanh"...

Nếu mong muốn tìm kiếm những

phương pháp cần đến kỹ thuật của tay thì nhiều khả năng là bạn sẽ không thích nội dung tôi sắp đề cập đến ở đây, do vậy, mong bạn hãy cân nhắc trước khi đọc.

Nguyên nhân đơn giản của việc "lượng sách đọc bị giảm"

Tôi từng được nghe một câu chuyện như thế này:

"Anh Innami đọc được quá trời sách khiến tôi thấy ghen tị vô cùng. Thời sinh viên tôi cũng từng đọc rất nhiều sách, nhưng mấy năm gần đây thì lượng sách đọc bị giảm đi rõ rệt. Nhưng thật tình là tôi bận quá, chẳng có thời gian đọc, tốc độ cũng chậm nữa..."

Đúng là có nhiều người nói rằng: "*Ngày trước tôi hay đọc sách lắm,*

nhưng gần đây thì lượng sách đọc giảm hẳn". Nói vậy chứ tôi chắc chắn là mọi người đều biết nguyên nhân tại sao.

Đó chắc chắn là do ảnh hưởng của điện thoại thông minh. Kể từ khi xem được mạng xã hội hay tin tức trên web qua điện thoại thông minh thì "cách đọc" của nhiều người đã thay đổi dù họ chưa chắc đã nhận ra điều này. Có một lượng thông tin quá lớn như nước triều dâng bị đóng khung trong màn hình của điện thoại thông minh khiến chúng ta đọc mà giống như đang "đuổi theo con chữ".

Chính vì lý do đó mà những năm gần đây vô hình chung chúng ta đã hình thành thói quen "đọc không nghiêm túc" (việc có ý thức hay không thì tôi xin không bàn tới).

Những người nói rằng "lượng sách đọc của tôi giảm" hoặc "tôi đã không còn đọc sách được nữa" đang bị giằng co giữa "cách đọc mới" và "cách đọc truyền thống".

Dù não đang bắt đầu làm quen với "cách đọc mới" nhưng riêng với sách thì não vẫn áp dụng "cách đọc truyền thống", chính điều này đã gây ra không ít căng thẳng cho người đọc. Với những người vốn đã thích đọc sách thì việc đọc nay bỗng trở nên thật khó khăn. Đây cũng có thể gọi là *một ý nghĩa mới của khái niệm "người đọc sách chậm"*.

Chọn cách đọc nào?

Có hai cách cho chúng ta lựa chọn.

Hoặc là mặc kệ bản thân ngày càng ít đọc sách hơn, hoặc tiếp thu cách

đọc mới và lại nuôi dưỡng cuộc đời bằng hương vị của sách.

Tôi hoàn toàn không thấy có vấn đề gì nếu bạn chọn cách thứ nhất. Nói gì thì nói, không có những chuyện vĩ đại lớn lao như "tôi đọc sách là để áp dụng những bài học trong sách, để sống hết mình với hiện tại" hoặc "đọc sách chính là chìa khóa vàng để trở thành người có năng lực", tôi biết có rất nhiều người vẫn sống một cuộc đời vui vẻ dù chẳng mấy coi trọng sách.

Tuy nhiên, ít nhất thì cá nhân tôi vẫn nghĩ rằng, "sống và đọc sách" rõ ràng vui hơn "sống mà không đọc sách" rất nhiều.

Ví dụ như hiện tại tôi đang đọc một năm chừng 700 cuốn sách. Nếu tiếp tục duy trì hoạt động này trong

10 năm thì số sách tôi đọc được sẽ lên đến 7000 cuốn. Những tinh hoa của 7000 cuốn sách ấy đang chảy ở trong đầu mình, điều này có đem lại cho bạn cảm giác háo hức không?

Tôi viết cuốn sách này cho những người đang có tâm trạng như vậy.

Chúng ta sẽ không bàn tới việc đọc sách giúp cho chúng ta thông minh hơn, làm việc tốt hơn hoặc có thể trở thành người giàu có…

Cuốn sách này sẽ cung cấp những phương pháp hữu ích cho những người cảm nhận được niềm vui nguyên sơ khi đọc sách nhưng lại đang phiền muộn vì số lượng sách đọc được ngày càng ít và tốc độ đọc ngày càng giảm.

Một người đọc một trang sách mất

khoảng năm phút như tôi mà còn có thể cải thiện được tốc độ đọc của mình thì bất cứ người đọc sách chậm nào cũng có thể làm được. Hãy xem đó là những phương pháp nào nhé!

Chương 1

Tại sao bạn đọc sách chậm?

SUY NGHĨ CỦA NGƯỜI ĐỌC SÁCH CHUYÊN NGHIỆP "NIỀM TIN" CHUNG DUY NHẤT CỦA NHỮNG NGƯỜI ĐỌC SÁCH CHẬM

Bạn "đọc sách kỹ" đến đâu?

Tôi là một người đọc sách chậm. Dù có chú ý thế nào thì vẫn có những lúc tôi cứ vô tình đọc đi đọc lại một dòng, rồi chớp mắt một cái là quên sạch những gì mình đã đọc. Trong *365 bước*, một cuốn sách của Suizenji

Kiyoko được lưu hành thời xưa, có một câu nói kinh điển: "Tiến ba bước lại lùi hai bước", cảm giác của tôi hệt như vậy đấy.

Tôi không đùa chút nào. Sự thật là đã có những lúc tôi hoài nghi chính mình: "Liệu não mình có vấn đề gì không nhỉ?" Và trong thời điểm bối rối ấy, tôi đã tìm ra cách đọc sách nhanh.

Hiện tại, để thẩm định một cuốn sách tôi đọc hết 20 – 30 phút, khoảng 60 phút là xong một bài điểm sách rồi.

Tại đây, tôi muốn hỏi bạn một câu. *Bạn đọc sách "sâu" đến chừng nào?*

Bản thân tôi, cứ mỗi khi có ý định đọc thật kỹ thì lại đọc rất chậm, thực sự ganh tị với những người có thể đọc

sách kỹ càng với một tốc độ nhất định. Tôi cũng đã rất nhiều lần cố gắng để khắc phục tình trạng này nhưng kết quả không mấy khả quan.

Kết quả tất yếu là tôi cảm thấy "mình thiếu năng lực thật rồi". Đối với một người rất thích sách và luôn dành hết tâm huyết cho sách như tôi thì khiếm khuyết đó chính là một nỗi đau vô hạn.

Thế nhưng, khi tôi trở thành một nhà bình luận sách và mỗi ngày đọc một cuốn thì tình hình bắt đầu thay đổi. Vì biên tập viên của trang web luôn đợi bản thảo để có thể đăng bài vào ngày hôm sau nên tôi không thể cứ chăm chăm "phải đọc cho thật kỹ" mà buộc phải tăng tốc độ đọc.

Dù có đọc kỹ đến đâu thì quên

vẫn cứ quên

Từ sau khi làm công việc viết điểm sách, tôi nhận ra được một số điều. Có một sự thật là, *dù có đọc kỹ đến đâu thì những điều bạn quên vẫn nhiều hơn những điều bạn nhớ.*

Tốc độ đọc và mức độ hiểu, ghi nhớ không hề tỉ lệ thuận với nhau. Nhà bình luận sách không nhất thiết phải đọc chậm rãi, kỹ lưỡng nội dung sách bởi mức độ đọc kỹ và tốc độ đọc không quyết định lượng thông tin bạn sẽ cho được vào đầu.

Đây chính là bản chất.

Với những người có khả năng đọc hiểu và ghi nhớ trời phú thì chỉ cần một lần đọc kỹ là đủ để nhớ và nắm được nội dung cuốn sách. Thế nhưng, phần lớn những người đọc sách lại là

những người không thể nhớ được nội dung ngay trong lần đọc đầu tiên.

Bạn cũng đừng thất vọng. Việc "những điều không lọt vào đầu nhiều hơn" cũng có nghĩa là *"những điều còn đọng lại chính là những điều quan trọng đối với bạn"*. Tôi có thể tự tin nói rằng, đây chính là giá trị bạn thu được sau khi đọc xong một cuốn sách.

THAY VÌ CHỤP LẠI 100%, HÃY CHÚ TÂM 1%

Đọc một cuốn sách chỉ để nhớ một dòng

"Sách là thứ tái hiện một cách trung thực nội dung bên trong".

"Đọc sách là việc sao chép lại một cách trung thực nội dung ấy vào não của mình."

Nếu bạn đồng ý với những khẳng định trên, thì hẳn là trong bạn vẫn tồn tại suy nghĩ: "Đọc sách chính là hành vi ghi nhớ nội dung và không được phép quên".

Chắc sẽ có nhiều người suy nghĩ như bạn, và do vậy, có nhiều người cảm thấy căng thẳng khi phải cố nhớ cho được tất cả những gì mình đã đọc.

Thế nhưng, thật đáng tiếc, trong phần lớn các trường hợp, bạn sẽ quên hầu hết các nội dung mà bạn dự định sẽ đọc kỹ để ghi nhớ chỉ sau một khoảng thời gian ngắn. Kết cục là, *việc đọc sách với chủ đích nhồi nhét tất cả vào đầu như dự định thực sự là một công việc gây lãng phí thời gian nhất*.

Bạn hãy cùng nhìn lại hoạt động

đọc sách của chính mình. Trong số những cuốn khiến bạn cảm thấy "vô cùng cảm động" hoặc "chịu nhiều ảnh hưởng", có phần nào là "phần mà bạn nhớ như in" dù chỉ một trang không?

May ra thì bạn sẽ nhớ được một hoặc hai câu, hoặc không thì chỉ "nhớ rằng đó là cuốn sách hay còn cuốn đó viết về cái gì thì không nhớ lắm nữa", đúng không nào?

Đây chính là điều mà tôi muốn nói với bạn. *Giá trị của việc đọc sách không phải là chụp lại 100% những gì sách viết mà chính là việc gặp được 1% giá trị xứng đáng.*

Chướng ngại vật không phải là "tốc độ đọc chậm" mà chính là "ám ảnh đọc kỹ". Đây chính là tư duy đọc sách căn bản.

Đây có lẽ là cảm giác chung của những người có thói quen đọc nhiều sách. Cả với những người luôn cảm thấy "mình là một người đọc sách chậm," tôi cũng mong muốn trước tiên bạn hãy từ bỏ *ám ảnh đọc kỹ* đi.

Nguyên nhân của việc đọc sách chậm không nằm ở năng lực mà nằm ở việc bạn có nắm được cách đọc sách hay không.

Không có "người có thể đọc sách nhanh" và "người chỉ có thể đọc sách chậm".

Chỉ có "người thoát được khỏi ám ảnh đọc kỹ" và "người chưa nắm được cách đọc sách" mà thôi.

Điều quan trọng nhất là kết quả. Sau khi đọc xong, kiến thức từ sách, dù chỉ một chút ít thôi cũng được, có

đọng lại trong đầu bạn hay không. Chỉ cần ấn tượng với một điều gì đó trong cuốn sách thì việc đọc của bạn cũng đã được coi là thành công rồi. Đừng quá cố gắng bắt mình phải nhớ cho bằng hết nội dung sách.

Đừng quá kỳ vọng vào một lần đọc sách

Hãy thử suy nghĩ theo hướng này:

Giả dụ bạn đọc kỹ một cuốn sách trong vòng một tuần, sau đó một tháng bạn còn nhớ khoảng 1% nội dung trong sách. Cũng trong một tuần ấy, bạn đọc nhanh 10 cuốn và đến một năm sau vẫn còn nhớ được khoảng 10% kiến thức. Cách nào tốt hơn?

Tập hợp "những mảng nhỏ" từ nhiều cuốn sách để tạo thành "khối

liên kết lớn". Đó chính là ý tưởng mà hầu hết những người đọc sách chậm đều thiếu.

Những mảng nhỏ tập hợp lại, kết nối với nhau sẽ giúp bạn có một lượng kiến thức rộng lớn. Hình dung giống như trò chơi xếp hình Lego, các hình khối hoàn chỉnh đều được tạo nên từ những mảnh ghép nhỏ.

Việc đọc kỹ một cuốn sách không mang đến cho bạn một khối ghép hoàn chỉnh. Vậy nên hãy đọc nhanh thật nhiều cuốn sách để thu thập cho mình thật nhiều mảnh ghép trước đã.

Khi chơi Lego, nếu thiếu một miếng ghép bạn sẽ không thể tận hưởng được cảm giác hoàn thành, chiến thắng của trò chơi. Đọc sách cũng thế. Bạn không tìm thấy niềm vui khi đọc sách chẳng qua là do bạn

có quá ít miếng ghép trong tay nên không thể lắp ráp được một hình khối hoàn chỉnh.

RÈN LUYỆN ĐỂ CÓ THỂ "ĐỌC SÁCH" GIỐNG NHƯ "NGHE NHẠC"

"Nghe" và "Đọc" giống nhau

Nói vậy chứ tôi biết sẽ có người phản đối lại luận điểm này.

Chúng ta cùng nói chuyện theo một cách khác xem sao. Trước đây, tôi chỉ là một copywriter – người chuyên viết nội dung quảng cáo cho một đại lý quảng cáo không tên tuổi. Sau đó, tôi làm song song hai nghề, viết nhạc và làm việc tại ban biên tập của một tạp chí âm nhạc. Kể từ khi hoạt động độc lập, tính ra cũng phải gần 20 năm, tôi là người viết tự do,

chủ yếu cho các tạp chí. Đến tận giờ, tôi vẫn rất yêu thích âm nhạc và có tổ chức những sự kiện DJ định kỳ.

Cuốn sách này bàn về phương pháp đọc sách, nhưng cũng xuất hiện khá nhiều chủ đề liên quan đến âm nhạc. Một phần cũng bởi trước đây tôi vốn là người viết nhạc, nhưng còn một lý do khác lớn hơn thế. Nói một cách đơn giản là, đối với cá nhân tôi, nghe nhạc và đọc sách đều giống nhau về mặt cảm giác. *"Đọc" và "Nghe" hóa ra lại có nhiều điểm giống nhau đến không ngờ.*

Bạn có thích âm nhạc không? Vì sao bạn nghe nhạc và bạn nghe như thế nào? Tôi nghĩ là hầu hết mọi người nghe nhạc để giúp mình bình tĩnh lại, hoặc để giúp tâm trạng khá hơn, chúng ta thường nghe nhạc trong

môi trường mình cảm thấy có thể thư giãn như là: trong lúc đi bộ, trên tàu điện, lái xe hoặc ăn cơm…

Hẳn là cũng có những người nghe từng câu, từng chữ, từng nốt nhạc, không sót chút nào, (chẳng hạn như thế này: "Nào! Tôi nghe nhạc đây! Đầu tiên là nhạc dạo, tiếp đến là điệp khúc A…) nhưng tôi chưa từng gặp ai trong số họ.

Chắc chắn họ "đang chờ" âm nhạc ngấm vào trong cơ thể một cách tự nhiên nhất.

Trên thực tế, mục tiêu của tôi là tạo ra trạng thái "có thể đọc sách giống như nghe nhạc" vậy.

Không có ai cố gắng "ghi nhớ" âm nhạc

Những lúc nghe lơ đãng phần nhạc

nền trôi qua khi đang thư giãn, chúng ta đều không nghe kịp phần lớn tiết tấu và giai điệu.

Dù là ca khúc vốn đã nghe quen từ trước, nhưng cũng có lúc bạn chợt nhận ra: "Ồ, ở đây còn có cả âm thanh này nữa sao?" Điều này không có gì đáng ngạc nhiên, bởi não bộ không thể ghi nhớ lại toàn bộ giai điệu mà chúng ta nghe thấy, toàn bộ nhịp điệu mà cơ thể cảm nhận được từ những âm thanh cụ thể nhất.

Quan trọng hơn, đó không phải là thưởng thức âm nhạc. Thưởng thức âm nhạc không phải là ghi nhớ mọi âm thanh, tiết tấu mà là tận hưởng một cách thoải mái cảm giác âm nhạc đang chảy trong cơ thể mình.

Ít nhất thì tôi luôn tiếp xúc với âm nhạc theo cách đó.

Dù bạn có nghe lơ đãng đến mức nào thì chắc chắn vẫn luôn có "âm thanh đọng lại". Tôi không rõ đó là giai điệu, tiết tấu hay ca từ, nhưng âm nhạc chắc chắn đã tạo nên một điều gì đó trong tim chúng ta và đọng lại ở đó.

Việc ghi nhớ toàn bộ kết cấu của âm thanh, tái hiện lại một cách hoàn hảo bằng nhạc cụ hay nhớ nằm lòng ca từ vốn dĩ đều không phải là mục đích của âm nhạc. *Giá trị nguyên sơ nhất của âm nhạc chính là thứ được sinh ra trong chính bản thân mỗi người sau khi nghe nhạc.*

ĐỌC LƯỚT LÀ GÌ?

Tại sao chỉ lúc đọc sách mới là học?

Tôi đã nói khá nhiều về âm nhạc,

tất cả đều chỉ nhằm mục đích khẳng định một thực tế là đọc sách và nghe nhạc, về bản chất, hoàn toàn giống nhau.

Âm nhạc không phải là thứ khiến chúng ta cảm thấy khổ sở.

Về cơ bản, đó là "thứ để tận hưởng", là "thứ giúp chúng ta bình tĩnh", "thứ giúp chúng ta hưng phấn", nói chung là thứ rất gần với cuộc sống.

Thế còn đọc sách thì sao? Tại sao mọi người lại không thể coi đó là một thú vui, không thể tận hưởng việc đọc sách giống như nghe nhạc? Không thể tiếp nhận những nội dung trong sách với tâm thế nhẹ nhàng, thoải mái?

Người đọc sách chậm là người chưa vứt bỏ hết "sự nghiêm túc"

đối với sách

Khởi nguồn của "ám ảnh đọc kỹ" có lẽ nằm ở giáo dục trong trường học.

Cách giáo dục theo kiểu "đọc kỹ để hiểu điều tác giả muốn nói" hoặc "khoanh vào đáp án đúng phương án diễn tả cảm xúc của nhân vật chính", và việc "giới trẻ đọc từng câu từng chữ để hiểu cho đúng và in nội dung vào trong đầu" đã vô hình trung trở thành luật bất thành văn.

Vì một lý do nào đó, có những cá nhân có thể tách ra khỏi "ám ảnh" đọc sách kiểu này (hoặc có những người ngay từ đầu đã không gặp phải) và họ đều đang đọc sách theo cách của riêng mình với một tâm thế còn "không nghiêm túc" hơn nữa.

Mặt khác, những người bắt buộc phải đọc sách thật kỹ giống như một học sinh chăm chỉ luôn sẵn sàng với cuốn vở và cây bút trong tay, ghi chép lại mọi lời giáo viên nói, có xu hướng ghi nhớ miệt mài mọi nội dung trong cuốn sách vào đầu.

Vậy nhưng, những nỗ lực ấy có mang lại kết quả không?

Có cần phải suy nghĩ về việc đọc sách một cách nặng nề như thế không?

Hơn nữa, thời đại kỹ thuật số thay đổi chóng mặt khiến "cách đọc" và "cách nghe" của chúng ta cũng biến đổi theo. Việc vẫn trung thành với cách đọc sách cổ xưa có vẻ như không dễ chút nào khi chúng ta đã quen với cách đọc những tin thời sự nóng hổi hay mạng xã hội.

Liệu có phải những người càng quá nghiêm túc với sách sẽ càng khó đọc sách?

Phương pháp đọc "không tích trữ" cho người có sở thích tích trữ sách nhưng không đọc

Đây chính là phương pháp mà tôi đã nhắc đến ngay từ đầu: "Đọc lướt".

"Flow" trong tiếng Anh có nghĩa là "chảy". Nói một cách đơn giản, "đọc lướt" là phương pháp đọc xuyên suốt qua nội dung bên trong để tìm ra giá trị mình muốn.

Ngược lại với cách đọc lướt là đọc "tích trữ". Cách này là đọc và "tích trữ" trong đầu mọi thứ được viết trong sách.

Đọc lướt là *cách "đọc mà không có ý định tích trữ", được biến đổi phù*

hợp nhất với thời đại chỉ chọn lọc những thông tin quan trọng trong biển thông tin rộng lớn.

Trong sách này, tôi sẽ giải thích về các góc độ của việc tạo ra kỹ thuật, thói quen và môi trường để bạn có thể thực hành được cách đọc này.

Từ bỏ "việc tích trữ" là tiến thêm một bước đến với cuộc sống đọc nhiều sách

Ở giai đoạn này, chắc hẳn vẫn còn nhiều người nghĩ rằng: "Tôi đọc sách là để thu thập kiến thức một cách chắc chắn cơ mà".

Trên thực tế, với những người có thói quen đọc sách hằng ngày và thu thập được nhiều kiến thức từ thói quen ấy thì các phương pháp đọc lại không giúp được họ nhiều. Các

phương pháp trong cuốn sách này hiệu quả có lẽ là vì “cách đọc sách hiệu quả” chăng?

Những người đọc tích trữ với những góc nhà chất đầy sách, khi tìm thấy một cuốn sách mới ở hiệu sách sẽ nghĩ “mình vẫn còn nhiều sách chưa đọc lắm” và cuối cùng lại chần chừ không muốn mua…

Nếu bạn nghĩ rằng “cần phải đọc và nạp vào đầu cẩn thận” nhưng lại không cảm thấy thích thú cho lắm thì hãy “để sách chảy trong đầu”. Đó là một điều cực kỳ quan trọng. Hãy chỉ bắt đầu tích trữ khi đã vận dụng được hết giá trị của sách.

Vậy thì chúng ta phải bắt đầu từ đâu?

Hãy cùng xem xét kỹ vấn đề này **trong chương tiếp theo.**

Chương 2

TẠI SAO BẠN KHÔNG CÓ THỜI GIAN ĐỌC SÁCH?

Phương pháp để hình thành thói quen đọc một tháng 20 cuốn.

BA BƯỚC ĐỂ TẠO "NHỊP ĐIỆU ĐỌC NHIỀU SÁCH" MỘT THÁNG 20 CUỐN

Xây dựng thói quen đọc sách thành "nhịp điệu cuộc sống"

Năm 1990, Oleta Adams, nữ ca sĩ dòng nhạc R&B người Mỹ, đã cho ra mắt album mang tên "Cirle of One", trong đó có ca khúc *Nhịp điệu cuộc sống* (Rhythm of Life). Ca khúc có

tiết tấu chậm rãi, nhẹ nhàng đã trở thành bản hit ở thời điểm đó. Trải qua 25 năm, ca khúc vẫn được yêu thích, và có lẽ còn có một thứ khác cũng được yêu thích nhiều không kém, đó chính là "tên ca khúc".

"Nhịp điệu cuộc sống" cũng không phải là cái tên to tát cho lắm, nhưng rõ ràng "nhịp điệu" là một thứ vô cùng quan trọng khi bạn làm bất cứ một công việc gì. Nếu xem xét hành vi đọc sách giống như một "nhịp điệu cuộc sống" thì bạn sẽ thấy đó là một việc vô cùng ý nghĩa.

Nói một cách thành thật, *những người nói rằng: "Tôi muốn đọc sách nhưng không thể" chính là những người thất bại trong việc đưa đọc sách trở thành một phần tất yếu trong cuộc sống, thành "nhịp điệu cuộc*

sống" của mình. Hoặc là, bạn có thể biến rất nhiều các hoạt động thành thói quen, nhưng có khi nào bạn đang coi "đọc sách là một hành vi đặc biệt" hay không?

Chính vì vậy, tôi xin giới thiệu tới bạn ba bước để biến đọc sách trở thành thói quen.

Xây dựng thói quen đọc sách – Bước 1

ĐỌC SÁCH VÀO MỘT GIỜ CỐ ĐỊNH TRONG NGÀY

Trước tiên, hãy xây dựng khung giờ đọc sách

Không chỉ có đọc sách mà với bất cứ việc gì, nếu muốn biến hoạt động ấy trở thành thói quen thì đầu tiên phải thiết lập một khung giờ cố định.

Tôi không nghĩ rằng có nhiều người lại chia lịch ngày ăn và ngày không ăn (thực ra nếu có như vậy thật thì tôi cũng hoàn toàn ủng hộ). Đọc sách cũng giống vậy. Nếu muốn xây dựng nhịp điệu đọc sách thì đầu tiên đừng tạo ra "hố ngăn cách". Đây chính là điều mà tôi hiểu sâu sắc từ sau khi trở thành nhà bình luận sách.

Tiếp theo, việc đọc sách mỗi ngày là cần thiết, nhưng quan trọng là "đọc vào một giờ cố định". Có rất nhiều trường tiểu học và trung học áp dụng chương trình "10 phút đọc sách mỗi sáng" với rất nhiều điểm đặc sắc như: "Chỉ cần 10 phút mỗi sáng để tập trung đọc sách", "đọc sách nào cũng được", "đọc không phải để viết bài cảm tưởng". Tôi cho rằng điều này có ý nghĩa vô cùng lớn lao.

Dù đó là quy định của trường, nhưng việc học sinh có thể tùy ý đọc cuốn mình thích sẽ giúp các em cảm thấy vui vẻ với việc đọc sách đồng thời tạo lập được "nhịp điệu đọc sách".

Chắc hẳn là có ý nghĩa nào đó trong việc quy định chỉ đọc sách "trong 10 phút". Thời gian đọc sách quá ngắn sẽ làm nảy sinh cảm giác "ngày mai mình muốn đọc nữa". Cũng chính vì "chỉ có 10 phút" mà đọc sách dễ trở thành thói quen. Nói cách khác, một "nhịp điệu cuộc sống" mới đã được hình thành.

Tạo "khung giờ và khung cảnh" để não ghi nhận đó là thói quen

Sau khi đã biến đọc sách thành thói

quen thì việc quyết định "khung thời gian" là một việc có ý nghĩa vô cùng quan trọng. Bạn hãy tự thiết lập khung thời gian sao cho phù hợp với cuộc sống của mình, ví dụ như "10 phút trước khi bắt đầu công việc", "10 phút sau bữa trưa" hay "10 phút trước khi đi ngủ"… Đây là bước đầu tiên để tạo ra "nhịp điệu cuộc sống".

Cá nhân tôi thì khuyến khích bạn *đọc sách vào buổi sáng*, thời điểm mà đầu óc minh mẫn và tỉnh táo nhất. Ngược lại, nếu quyết định đọc sách vào buổi tối trước khi đi ngủ thì sẽ có những lúc quá say hoặc quá buồn ngủ, dẫn đến việc kế hoạch đọc sách của bạn bị phá sản, làm cho việc tạo thói quen đọc sách càng khó hơn (tôi sẽ nói rõ hơn về điều này trong phần sau).

Một điểm quan trọng khác nữa là chọn địa điểm đọc sách, khung cảnh và vị trí. Đừng chỉ chú ý tới vị trí, như "tại nhà riêng", "tại quán cà phê này, tại chỗ ngồi này" hay "tại văn phòng trước khi vào làm việc" mà hãy chú ý đến cả những hành động đi kèm như "pha cà phê trước khi đọc sách", "bật bản nhạc yêu thích" hay "mở cửa sổ đón khí trời"...

Xây dựng thói quen đọc sách – Bước 2

ƯU TIÊN CHỌN NHỮNG SÁCH "CÓ THỂ ĐỌC NHANH"

Chọn nội dung dù có đọc nhanh cũng không ảnh hưởng gì

Tôi đã nói về việc "đọc sách mỗi ngày" để không tạo ra khoảng trống

ngắt quãng. Điều quan trọng ở đây là: "Nên chọn sách như thế nào?" Nếu muốn biến đọc sách thành thói quen, hãy thử chọn những cuốn có nội dung *có thể đọc nhanh* chứ không phải cuốn mình thích.

Tôi chia sách thành ba nhóm chính sau:

1. Sách không cần đọc
2. Sách không cần đọc nhanh
3. Sách có thể đọc nhanh

Nhóm (1) "sách không cần đọc" – cách gọi này rất dễ gây hiểu lầm, có phần thất lễ với các tác giả, nhưng đó không phải là sách không có giá trị. Ý của tôi là những cuốn "không cần thiết cho mình". Một cuốn sách có thể rất có giá trị với người khác nhưng lại không phải dành cho tôi. Ý của tôi là

như vậy.

Vì đọc một cuốn sách không dành cho mình sẽ rất lãng phí thời gian nên bạn không cần phải đọc nó. Đối tượng cần đọc là nhóm (3), "sách có thể đọc nhanh", nhưng chắc chắn có thể sẽ bao gồm cả nhóm (2) "sách không cần đọc nhanh". Tôi lại chia thành hai nhóm ở đây.

Nhóm đầu tiên là tiểu thuyết, có nội dung là một câu chuyện. Có lẽ tản văn, truyện tranh hay ehon cũng nằm trong nhóm này. Trong tiểu thuyết thì tình tiết và cốt truyện mang một ý nghĩa quan trọng, nên không thể đọc nhảy cóc được. Ngoài ra, cũng giống như khi xem phim, chẳng mấy người thích vừa tua vừa xem cho nhanh, khi đọc truyện manga hay ehon, chẳng mấy người muốn đọc một cách vội

vàng cả.

Chính vì vậy, để đọc những thể loại này thì những người thuộc trường phái đọc sách chậm như tôi cần nhiều thời gian hơn.

90% số sách mà các nhà bình luận đọc đều là "sách có thể đọc nhanh"

Nhóm còn lại trong nhóm (2) "sách không cần đọc nhanh" là những cuốn tự bản thân mình muốn đọc một cách từ tốn.

Trong trường hợp của tôi, tôi thấy khó mà nắm bắt toàn bộ nội dung của những cuốn sách dịch một cách nhanh chóng, nên tôi chọn cách đọc nhâm nhi từng trang cho thể loại này. Nếu chỉ đọc toàn là sách ấy thì không thể làm việc được, nhưng thường thì

trong 100 cuốn tôi mới gặp một cuốn như vậy thôi.

Còn lại, *những cuốn có thể đọc nhanh là những cuốn sách mà khi nhìn vào có thể nhanh chóng nhận định được giá trị của nó nằm ở đâu. Và đó chính là đặc điểm nổi trội của dòng sách này.*

Điều tôi muốn nói ở đây là, *những cuốn sách không cần đọc nhanh, tuyệt đối không có nhiều đâu*. Trong trường hợp của tôi, một tháng đọc chừng 60 cuốn, tính ra mỗi ngày đọc từ hai đến ba cuốn thì số lượng sách không cần đọc nhanh chỉ chiếm khoảng 5% mà thôi. Nói cách khác, 90% số sách mà tôi đọc đều là "sách có thể đọc nhanh".

Nguyên tắc 9:1 là chìa khóa

cho cuộc sống đọc nhiều sách

Điều quan trọng của việc biến đọc sách thành thói quen là cố gắng đọc nhiều "sách có thể đọc nhanh".

Đừng chỉ để những cuốn sách có thể đọc từ tốn trong danh mục sách của mình, hãy thêm cả những cuốn có thể đọc nhanh nữa. Bằng việc tạo ra môi trường đọc được nhiều loại sách khác nhau, bạn có thể tạo ra "cảm giác tiến về phía trước". Cảm giác số sách mình đọc được mỗi ngày một tăng lên là một sợi dây liên kết không thể thiếu trong việc hình thành thói quen đọc sách mỗi ngày.

Tỉ lệ là: "*90% sách có thể đọc nhanh, 10% sách không cần đọc nhanh*". Hãy lưu ý tới tỉ lệ 9:1 này khi chọn sách.

Ngoài ra, *việc đọc nhiều cuốn cùng thời điểm* cũng tạo ra một hiệu quả nhất định. Bạn có thể đọc đan xen một cuốn "sách có thể đọc nhanh" trong khi đang đọc "sách không cần đọc nhanh".

Ví dụ, nếu quy định thời gian đọc sách là 60 phút, thì 30 phút đầu tiên đọc sách chậm rãi, 30 phút còn lại đọc sách có thể đọc nhanh. Việc chia thời gian và đọc song song nhiều cuốn cùng lúc như thế này sẽ giúp dễ dàng tập trung vào từng cuốn hơn. Bạn nhất định phải thử xem sao.

Xây dựng thói quen đọc sách – Bước 3

LUÔN ĐỌC CUỐN "KHÁC VỚI NGÀY HÔM QUA"

Tại sao mãi chỉ có một cuốn

duy nhất trong túi xách đi làm?

Có ai để mãi một cuốn sách đọc dang dở trong túi xách của mình ngày này qua ngày khác (thậm chí tệ hơn nữa là tuần này qua tuần khác) không?

Mặc dù định "tranh thủ đọc mỗi khi có thời gian" nhưng cuối cùng chúng ta lại dành thời gian để kiểm tra tin tức qua điện thoại thông minh, lên quyết tâm "mình sẽ đọc" thì mở sách ra lại thấy buồn ngủ díp cả mắt lại. Cuối cùng là sách thì vẫn còn nguyên trong túi xách, hay nói cách khác, những người có thói quen này là thành viên của "hội những người tích trữ sách trong túi".

Đây có lẽ là điểm chung nổi trội nhất của những người "không thể

biến đọc sách trở thành thói quen". Những người để tâm đến việc "tích sách trong túi" cuối cùng lại có ý thức không mấy tích cực với việc đọc sách.

Nguyên tắc để tận hưởng niềm vui đọc sách là "*không đọc một cuốn quá 10 ngày*". Như tôi đã viết ở chương trước, dù có đọc cuốn không thể đọc nhanh cũng không sao, nhưng trong quá trình ấy nên chuẩn bị một cuốn có thể đọc nhanh để đọc xen kẽ.

Lý do như sau. Dù đó là một cuốn có nội dung thú vị đi chăng nữa, nhưng nếu đọc từ tốn mà mãi 10 ngày sau vẫn chưa xong thì người đọc sẽ nảy sinh cảm giác "ngán". Tìm cách để không có cảm giác bị ngán khi đọc sách chính là một điều tối quan trọng trong việc xây dựng thói quen đọc

sách.

Dù gạo có ngon đến mấy mà mấy tháng liên tiếp chỉ ăn toàn cơm thì cũng không thể nuốt trôi được. Thế nên cần chuẩn bị thêm thức ăn mỗi ngày để có thể ăn kèm với cơm. Khi ấy, bữa ăn không chỉ trở nên ngon miệng hơn mà còn đầy đủ chất dinh dưỡng hơn. Đọc sách cũng giống như vậy.

Một ngày đọc hết một cuốn giúp hiểu sâu hơn

Lý tưởng nhất là một ngày đọc xong một cuốn. Để mỗi cuốn sách khác nhau chảy trong mình mỗi ngày chính là hình thức cơ bản của "đọc lướt". Tôi luôn áp dụng quy định đọc hết trong ngày, tuyệt đối không để sang ngày tiếp theo với những cuốn

sách tôi đọc để viết bình luận.

Vì vậy, ngay từ đầu, bạn hãy thiết lập thời gian đọc sách. Chỉ đọc trong khoảng thời gian đó thôi sẽ giúp bạn có những cách thưởng thức sách vừa hiệu quả vừa mê say. Những người bị "ám ảnh đọc kỹ" hãy thử thay đổi theo cách này xem sao: *Đọc thoăn thoắt trong vòng 60 phút thay vì đọc lờ đờ trong suốt 10 ngày*. Chắc chắn chất lượng đọc của bạn sẽ được cải thiện hơn rất nhiều.

Bản chất ban đầu của "đọc lướt" không phải là để "thu thập kiến thức". Nếu nhìn từ quan điểm học thuật thì việc đọc một cuốn sách quá nhiều ngày sẽ khiến hiệu suất đọc bị giảm xuống. Khi đã đạt được tốc độ đọc khoảng 700 cuốn một năm, tôi nhận ra một sự thật không thể ngờ tới

được, rằng *đọc nhanh một cuốn trong một giờ sẽ giúp nhớ được nhiều nội dung trong sách hơn*.

Ngược lại, nếu đọc một cuốn sách trong cả tháng trời theo kiểu cưỡi ngựa xem hoa thì thường sau khi đọc xong bạn sẽ ngớ người không hiểu "cuốn này viết về cái gì ấy nhỉ?".

Vậy sự chênh lệch này được sinh ra từ đâu?

Chính là từ "sự sai khác về hiệu suất đọc" và "cái nhìn tổng thể". Đọc kỹ trong một thời gian dài có nghĩa là hiệu suất đọc mỗi đơn vị nhỏ trong sách thấp, khiến bạn khó nhìn ra tổng thể toàn bộ cuốn sách, hay còn gọi là "đọc hời hợt".

Điều này giống với khi chơi nhạc với tốc độ cực kỳ chậm thì người

nghe sẽ không thể hiểu đây là nhạc gì. Mỗi ca khúc đều có phổ nhạc riêng biệt, và sách cũng vậy. Điều quan trọng là phải tìm ra tốc độ đọc phù hợp với từng cuốn sách.

TẠO RA PHONG CÁCH SỐNG MỚI BẰNG THÓI QUEN ĐỌC SÁCH

Thói quen đọc sách buổi tối rất khó hình thành

Tôi đã nói tới việc "đọc sách 10 phút mỗi sáng" ở phía trên. Quả đúng như vậy, *đích đến của việc thiết lập thời gian đọc này là vào buổi sáng*.

Thực ra, 10 năm trước đây tôi cũng là người theo trường phái "hoạt động về đêm" vì khi ấy tôi có cảm giác là vào buổi tối não mình linh hoạt hơn. Sau khi làm xong một việc thì tôi

nhâm nhi chút rượu, sau đó lại mất công khởi động máy, rồi đột ngột quay ra đọc sách, vừa đọc vừa gật gù trong tình trạng đã bắt đầu chếnh choáng. Và hậu quả đương nhiên là tôi chẳng hiểu nội dung sách muốn nói gì, chính xác là tôi chỉ lãng phí thời gian mà thôi.

Tôi còn tiếp tục duy trì thói quen đọc sách sai lầm ấy một thời gian nữa. Cho đến một ngày, tôi bất ngờ đi ngủ sớm và thức dậy sớm vào sáng ngày hôm sau. Đây là một trong số những lần hiếm hoi tôi làm việc vào sáng sớm và cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Hiệu suất làm việc của tôi cao đến không ngờ.

Kể từ đó, tôi hoàn toàn thay đổi và trở thành người "hoạt động vào buổi sáng". Buổi tối tôi nghỉ sớm, sáng dậy

sớm, đọc sách và bắt đầu công việc vào lúc 7 giờ. Nói một cách thành thật, tôi rất muốn mắng cho bản thân tôi trong quá khứ một trận.

Dùng điện thoại thông minh để căn thời gian chuẩn!

"Đọc sách trên giường" ngay sau khi ngủ dậy là thời điểm tập trung nhất

Nếu bạn muốn đi theo cách mà tôi đã nói ở trên là "đọc vào một khung thời gian cố định trong ngày" thì tôi khuyên hãy đọc vào buổi sáng. Thời điểm đặc biệt phù hợp là ngay sau khi tỉnh dậy. Sau khi mở mắt, bạn đừng ngồi dậy ngay, hãy nằm yên như thế và đọc sách trong khoảng 10 phút thôi. Chỉ thế thôi là đủ để giúp đầu óc hoàn toàn tỉnh táo và sảng khoái rồi.

Có một cách hỗ trợ để có thể thực hiện việc này hiệu quả hơn, đó là cài đặt chế độ báo thức trên điện thoại. Trường hợp muốn thức dậy và vận động vào lúc 7 giờ, bạn hãy cài đặt báo thức như thế này:

6:49: Báo thức gọi dậy → bắt đầu đọc sách

6:50: Âm nhạc yêu thích (nhạc nền dùng cho đọc sách) → vừa nghe vừa đọc

7:00: Báo thức gọi dậy (lần hai) → kết thúc việc đọc sách và ngồi dậy

Có thể bạn sẽ cảm thấy 10 phút thật quá ngắn ngủi, nhưng nếu chia nhỏ như thế này thì tính hiệu quả sẽ tăng lên rõ rệt. Ngược lại, nếu đột ngột quyết định "mỗi sáng đọc sách một tiếng" thì việc thực hiện sẽ khó

khăn hơn rất nhiều. Vậy nên, chỉ cần 10 phút là đủ, miễn là "đọc mỗi ngày" cho đến khi việc ấy trở thành thói quen.

Những người bị "ám ảnh đọc kỹ" có thể sẽ cảm thấy "đọc sách trong lúc còn ngái ngủ thật là một chuyện buồn cười". Tuy nhiên, nếu để cho não bộ tiếp xúc với câu chữ trong sách trong tình trạng còn chưa tỉnh táo, biết đâu bạn lại có thể hóa giải được "lời nguyền" phải đọc kỹ từng trang sách đấy.

Những người không thể dậy được ngay vào buổi sáng, nếu có thể hình thành thói quen "đọc sách 10 phút mỗi sáng" thì sẽ dần cải thiện được tình trạng của mình. Nếu có thể, bạn hãy thử cách này để cảm nhận được sự thay đổi tích cực trong cuộc sống

của chính mình.

Đến đây, hẳn bạn đã có được cái nhìn toàn diện về việc đọc lướt, nhưng chắc vẫn sẽ có những người đang băn khoăn tự hỏi:

"Đọc sách như nghe nhạc thì đến cuối cùng không phải cũng quên hết sạch hay sao?"

"Đọc không tích trữ tức là khi đọc xong rồi không lưu lại gì trong đầu, vậy thì việc đọc phỏng có ý nghĩa gì?"

Xin hãy yên tâm.

Đọc lướt là để cho trôi đi.

Ở chương sau chúng ta sẽ cùng nói về điều này.

Chương 3

TẠI SAO ĐỌC MÀ VẪN QUÊN?

Các điểm quan trọng để tích lũy trải nghiệm đọc sách

ĐỌC SÁCH LÀ HÍT THỞ

NHỮNG LÝ DO CHÍNH DẪN ĐẾN VIỆC KHÔNG THỂ ĐỌC SÁCH

“Chỉ hít vào và đọc” thì đương nhiên là khó

Chúng ta đều hít thở để sống.

Chúng ta hít oxy trong không khí đồng thời thải cacbonic ra ngoài. Chừng nào còn sống thì chúng ta còn

lặp đi lặp lại việc "hít" và "thở". Tôi đã đọc được một tài liệu nói rằng trong cuộc đời mình con người hít và thở khoảng 600 – 700 triệu lần.

Nếu chỉ có liên tục thở ra hoặc liên tục hít vào thì bạn sẽ nhanh chóng cảm thấy rất khó chịu. Tóm lại, vì có quá trình "hít vào" nên có quá trình "thở ra". Vì có "thở ra" nên việc "hít vào" được lặp lại. Hai hành động này tiếp nối liên tục tạo nên nhịp hô hấp.

Bạn có cho rằng đây là một việc thiết yếu không?

Tại sao tôi lại nói câu chuyện này? Đó là bởi vì việc đọc sách cũng giống hệt như vậy. Việc chỉ đọc sách giống như chỉ hít mãi vào, do vậy sẽ khiến bạn nhanh chóng cảm thấy mệt.

Sự phát triển nhanh chóng của

công nghiệp khiến thông tin tràn ngập và việc tìm kiếm thông tin trở nên dễ dàng hơn bao giờ hết. Điều này dẫn đến tình trạng "bội thực thông tin" và mọi người dễ có suy nghĩ: "Mình không thể nạp hơn được nữa", "Mình không thể đọc sách được nữa" hay "Mình đã trở thành người đọc sách chậm mất rồi."

Một bí quyết mà chỉ nhà bình luận sách mới biết

Vậy phải làm như thế nào mới tốt? Câu trả lời rất đơn giản. Nếu hít vào lâu quá gây khó chịu thì hãy thở ra. Nếu việc chỉ "đọc" khiến bạn thấy mệt mỏi thì hãy thử "đọc để viết" xem sao.

Với những người bị "ám ảnh đọc kỹ" thì việc muốn "ghi nhớ hết nội

dung chỉ trong một lần đọc" thực sự là một việc không dễ chút nào.

Tất nhiên, sẽ rất tốt nếu có thể thu được kiến thức mới thông qua việc đọc sách, nhưng trong thời đại tràn ngập thông tin như hiện nay mà cố gắng ghi nhớ hết vào trong đầu thì liệu có ổn không?

Thế nên, hãy vứt bỏ dự định "viết vào bên trong mình" sau khi đọc, thay vào đó, "tự viết ra ngoài" để có thể tập trung vào sách, như thế chẳng phải tốt hơn hay sao?

Nếu có ý thức "đọc xong để viết lại" thì bạn sẽ thoát khỏi ám ảnh "đọc để nhớ", nhờ vậy mà việc đọc sách trở nên vô cùng thú vị.

Tôi nhận ra điều này chỉ sau khi trở thành nhà bình luận sách.

Trong trường hợp của tôi, "dù có bất cứ chuyện gì đi nữa cũng nhất định phải viết được bài về cuốn đó", đây là công việc bắt buộc tôi phải "đọc để viết". Hơn nữa, *khi bắt đầu viết bình luận mỗi ngày thì gánh nặng của việc đọc lại trở nên nhẹ nhàng hơn.*

Thế nhưng, nếu bị yêu cầu: "Hãy viết đi" thì chắc hẳn bạn sẽ đặt câu hỏi: "Viết cái gì bây giờ?", đúng không?

"Tôi viết kém lắm!"

"Tôi cực ghét viết bài phát biểu cảm tưởng!"

Chắc hẳn sẽ có những người nói như vậy, nhưng đây không phải là chuyện khó, nên xin hãy an tâm!

PHƯƠNG PHÁP BỎ BỚT

NHỮNG CÁCH ĐỌC LÃNG PHÍ ĐỂ ĐỌC SÁCH HIỆU QUẢ HƠN

Từ sau khi phụ trách mảng bình luận sách tôi mới có thể đọc được sách

Thời điểm mà tôi được tổng biên tập của trang *Lifehacker* trao đổi: "Hay là anh thử viết bình luận sách xem thế nào?" là vào mùa hè năm 2012.

Tôi chấp nhận lời đề nghị này mà vã mồ hôi lạnh. Không chỉ bởi tôi là người đọc sách "siêu chậm", tôi còn chưa từng có ý niệm mình sẽ viết bình luận sách. Tôi vốn thích đọc sách, nhưng lại chưa từng có trải nghiệm về việc viết, cũng như không có một chút hình dung nào từ trước

tới nay về công việc bình luận sách. Viết về sách giống như một bài tập về nhà môn văn với yêu cầu phát biểu cảm tưởng về nội dung đã đọc, và đối với tôi việc đó chẳng thú vị chút nào.

Hơn nữa, tôi vốn không hề biết độc giả của *Lifehacker* mong muốn đọc gì, quan tâm đến mục nào, nên những ngày đầu làm việc ở đây đối với tôi chính là những ngày mò mẫm.

Mặc dù vậy, sau đó khoảng nửa năm thì tôi bắt đầu nhìn thấy sự thay đổi. Những bài bình luận của tôi chia sẻ trên Facebook nhận được nhiều lượt thích, trên Tweeter cũng được tương tác và retweet nhiều lần.

Không chỉ trong thế giới ảo như Facebook và Tweeter, trong thế giới thực cũng ngày càng có nhiều người nói với tôi rằng: "Tôi đã đọc bình

luận của anh rồi", "Tôi cũng mua cuốn sách đó đấy"... điều đó giúp tôi dần cảm thấy: "Có lẽ mọi người đang đón nhận mình".

Điều khiến tôi vui hơn nữa là, khi những bình luận của tôi được đăng lên thì xếp hạng của những cuốn ấy ở trên Amazon cũng lập tức tăng vọt (cũng có trường hợp bán hết hàng). Tất nhiên là những thông tin mà tôi có được cũng chỉ dựa trên các con số, nhưng điều đó cũng đủ để giúp tôi thêm tự tin vào công việc mình làm.

"Điểm khác" giữa bình luận sách của tôi với của các nhà bình luận khác

Sau đó, những bình luận của tôi nhiều dần lên, tôi tham gia viết bài cho cả *Newsweek Japan* và *WANI*

BOOKOUT với tốc độ khoảng 700 cuốn trong một năm, ngày nọ nối tiếp ngày kia, tôi cứ "đọc rồi viết, đọc rồi viết".

Những nhận xét về các bài bình luận sách của tôi chủ yếu là: "Phong cách có chút khác lạ", "Đưa vào nhiều trích dẫn." Những lời nhận xét này khiến tôi cảm thấy mình được đón nhận. Cách bình luận trên báo giấy và báo mạng có nhiều điểm khác nhau vì những lý do khác nhau. Điểm quan trọng là phần lớn các bình luận mà tôi viết đều gần với mục đích mà các web truyền thông muốn đăng tải. Nói tóm lại, cả người đọc, môi trường đọc và thời gian họ bỏ ra để đọc đều hoàn toàn khác với sách và báo giấy.

Trường hợp bình luận được đăng trên báo giấy thì cái nhìn chủ quan và

chủ trương của nhà bình luận được đưa vào như một tiền đề. Nhà bình luận truyền đạt cảm tưởng của mình về một cuốn sách nào đó, người đọc cảm thấy "mình muốn đọc thử cuốn này xem sao". Đó chính là giá trị cơ bản của việc viết bình luận trên báo giấy.

Mặt khác, cách viết bình luận sách trên web truyền thông sẽ khác với cách viết bình luận trên báo giấy. Những gì người đọc mong muốn ở những bài bình luận sách trên web truyền thông không phải là cái nhìn chủ quan của nhà bình luận mà chính là "thông tin – tin tức". Nói chung, sau khi đọc xong một mẩu tin (bình luận) thì việc "tôi thu được bao nhiêu thông tin", mới là giá trị cơ bản quan trọng hơn cả.

Ngoài ra, nhiều bài báo trên web thường được đọc trên đường đi làm qua điện thoại thông minh, trên máy tính trước giờ làm việc hay để giết thời gian… Vì vậy, để người đọc có cảm nhận khoảng thời gian của mình bỏ ra là "thời gian có ích" thì một trong những cách hữu hiệu là "câu trích dẫn" được lấy ra từ nội dung cuốn sách.

Đọc sách nhanh và sâu là bắt đầu từ "câu trích dẫn"

Câu trích dẫn mà tôi nói ở đây là chỉ những câu "đắt giá" của cuốn sách. Câu trích dẫn có hai giá trị:

Đầu tiên là giá trị "thông tin". Những người đọc bình luận của tôi không cần thiết phải bận tâm những điều như "Đây là chủ trương của tác

giả hay ý kiến của nhà bình luận?". Nhờ nắm bắt được nội dung cuốn sách một cách nhanh chóng nên độc giả có thể sử dụng nội dung đó trong các cuộc trò chuyện hằng ngày hoặc để tham khảo trong lúc đi chọn sách ở nhà sách. Thiết nghĩ, việc bình luận tập trung vào trích dẫn là con đường phù hợp nhất trong thời đại web như hiện nay.

Một giá trị nữa là giá trị của "người đọc sách". Trích dẫn có thể *giúp độc giả nhìn ra cuốn sách đó khiến mình rung động ở đâu và mình quan tâm đến chương nào.*

Phương pháp đọc sách hô hấp – Bước 1

CHỌN RA MỘT DÒNG THỂ HIỆN SỨC CUỐN HÚT CỦA

CUỐN SÁCH GỌI LÀ "DÒNG MẪU"

Đừng cố nhớ những điều bạn quan tâm. Hãy viết ra!

Tôi muốn nhắc lại một lần nữa, đừng chỉ đọc mà hãy viết ra.

Với những người cho rằng mình đọc sách chậm thì tôi đặc biệt khuyên hãy vừa đọc vừa ghi trích dẫn.

Việc để cho nội dung mình vừa đọc chảy qua đầu và viết phần nội dung ấy ra ngoài đều vô cùng quan trọng. Việc này giúp thông tin không chỉ được tiếp nhận về mặt thị giác mà còn một lần nữa được tiếp nhận thông qua việc ghi chép. Cách làm này hiệu quả hơn bất cứ cách đọc kỹ và đọc lướt nào.

Có nhiều người đã hỏi tôi: "Vậy thì

nên vừa đọc vừa trích dẫn hay đọc xong rồi mới tóm tắt lại?". Tôi nghĩ là dùng cách nào cũng được.

Tuy nhiên, nếu đợi đọc xong rồi mới tóm tắt, bạn sẽ cần nhớ chính xác phần mình muốn trích dẫn hoặc ghi chép lại do đó sẽ phải mất thời gian tìm lại phần đó. Việc này vừa làm giảm tốc độ đọc vừa chẳng có ích lợi gì. Vậy nên *tôi chọn cách vừa đọc vừa ghi chép lại những chỗ mình quan tâm.*

Chuẩn bị trước một tờ giấy A4 và viết ra những mục mình quan tâm. Nếu gặp được những điều "không muốn quên", thì hãy viết ngay lại vào trang giấy của mình. Cứ dần dà như vậy sẽ tích lũy được ngày càng nhiều nội dung mình muốn. Chỉ có điều, khi trích dẫn đừng viết dài mà hãy tóm tắt

sao cho thật ngắn gọn, súc tích.

Tôi đặt tên cho những dòng này là *"một dòng mẫu"*.

Những người rành Hip Hop hay R&B có lẽ đều biết rõ, khi ghép những đoạn nhạc nhỏ đã biết từ trước lại với nhau có thể sẽ tạo thành một ca khúc mới.

Việc vừa đọc vừa ghi chép lại cũng gần với việc nhặt nhạnh từng đoạn nhạc nhỏ để sáng tác vậy.

Tạo "bản ghi nhớ" trên giấy A4

Những trích dẫn bạn ghi lại sau khi đọc xong một cuốn sách chính là "những gì thu được khi đọc xong một cuốn sách".

Cá nhân tôi sau khi đọc xong một cuốn sách cũng ghi chép lại được khá

nhiều. Mặc dù không sử dụng toàn bộ nội dung đó cho công việc bình luận sách của mình nhưng những dòng ghi chép ấy giúp tôi rất nhiều khi tự viết một cuốn sách của riêng mình.

Chỉ những trích dẫn được chọn lựa khắt khe mới có thể phản ánh đúng bình luận.

Ví dụ, những trích dẫn không được chọn để đưa vào bình luận thì vẫn có thể phản ánh được trải nghiệm đọc sách một cách gián tiếp. Càng nắm chắc được những gì đã ghi chép lại thì người đọc càng mau chóng nhìn ra chủ trương và tư tưởng mà tác giả muốn truyền tải.

Sau khi đọc xong một cuốn sách, *nhất định hãy đọc kỹ lại những trích dẫn đã ghi chép.* Những mục này giống như phần khiến bạn rung động

khi nghe một album nhạc, việc tổng kết lại những điều này giống như việc bạn đang tạo ra một "bản remix" yêu thích của chính mình vậy. Điều này giúp niềm vui khi đọc sách được nhân lên bội phần.

Phương pháp đọc sách hô hấp – Bước 2

CHỌN RA MỘT DÒNG GỌI LÀ "DÒNG TINH HOA"

"Vị thần sách" chỉ ngụ trong một câu duy nhất

Tôi có một câu được đăng tải liên tục trên web *WANI BOOKOUT* thuộc WaniBooks là: "Thần sách chỉ ngụ trong một câu nói". Tôi lên kế hoạch chọn lấy một câu tôi ấn tượng nhất từ mỗi cuốn sách. Dù là cuốn nào cũng nhất định có một câu mà bạn thấy ấn

tượng nhất, hãy chọn ra câu ấy.

Việc viết tay lại câu ấy giúp bạn cảm nhận thêm sức hấp dẫn của việc "tình cờ tìm được câu nói ấy". Hằng ngày, trong công việc bạn đọc nhiều loại sách khác nhau, đọc liên tiếp từ cuốn này đến cuốn khác khiến bạn quên đi ít nhiều. Nhưng việc gặp gỡ và "thưởng thức" một dòng ấn tượng ấy thật sự rất thú vị.

Điều thú vị ở đây là, mỗi người sẽ bị ấn tượng bởi một câu khác nhau.

Nếu người đọc đồng cảm với ý đồ của tác giả, họ sẽ thấy vô cùng cảm động. Hầu như tác phẩm nào cũng sẽ tìm được sự đồng cảm từ phía độc giả, dù ít dù nhiều, và cũng chính vì thế mà việc "tìm gặp được một câu đắt giá" càng trở nên thú vị hơn.

Vừa đọc vừa ghi lại trích dẫn, đọc lại trích dẫn một lần nữa sau khi đã đọc xong cuốn sách, và hãy chọn từ trong số ấy *một câu trích dẫn ưng ý nhất.* Đó chính là phần giá trị nhất sau khi đọc xong toàn bộ cuốn sách, tôi gọi là "một dòng tinh hoa".

Đọc sách giống "tìm ngọc" hơn là "nghiên cứu"

Khi ý thức được việc đọc và tìm ra được "một dòng tinh hoa" thì bạn sẽ loại bỏ được cảm giác tiêu cực. Suy nghĩ đọc sách là "phiền toái" hay "quá khó khăn" xuất hiện là do bạn mới chỉ "lướt qua câu chữ" mà thôi. Bạn có chắc chắn rằng mình đã thực sự đọc sách hay không?

Thế nhưng, muốn đọc và *tìm ra chỉ một dòng thì không còn cách nào*

khác ngoài mạo hiểm.

Giả dụ, nếu bạn là nhà thám hiểm đi tìm kiếm một viên ngọc được cất giấu tại một hòn đảo không người, thì bạn có thử mọi tọa độ, mọi ngóc ngách trên đảo không? Tôi nghĩ bạn sẽ chẳng làm những việc vô ích ấy đâu. Chắc chắn bạn sẽ sử dụng mọi gợi ý để tìm ra con đường ngắn nhất dẫn đến chỗ cất giấu viên ngọc. Tất nhiên, quá trình phát hiện ra viên ngọc cũng là một phần của niềm vui, nên không ai chọn những cách quá vất vả.

Dù thế nào thì điều quan trọng của việc đọc sách là vừa tận hưởng được nội dung, vừa tận hưởng được niềm vui tìm thấy trong cuốn sách đó.

Nếu ngay từ đầu bạn có trong mình niềm vui "được lật giở từng trang

sách thật là thích" thì chắc chắn bạn sẽ sớm thoát khỏi nhãn mác "người đọc sách chậm".

Phương pháp đọc sách hô hấp – Bước 3

ĐỌC LẠI NHỮNG MỤC ĐÃ GHI CHÉP VÀ CHỌN RA "MỘT DÒNG TÓM TẮT"

Lưu giữ "lý do" của một dòng khiến mình cảm động

Tôi đã nói về trường hợp đọc hô hấp, có nghĩa là không chỉ đọc (hít vào) mà còn phải viết (thở ra) nữa. Ngoài ra, tôi cũng bổ sung thêm một cách đơn giản để giúp bạn "hô hấp" một cách dễ dàng là "trích dẫn".

Thực ra, với tư cách là người ngày nào cũng đọc và viết bình luận sách trên web, tôi muốn gửi một lời

khuyên nữa tới các bạn.

Đó chính là *một dòng tóm tắt*. Nói cách khác, hãy luyện tập viết "một dòng cảm tưởng".

Chắc hẳn sẽ có người nghĩ: "Chỉ đọc thôi đã vất vả rồi, sao mà còn phải viết tóm tắt nữa?" Tuy nhiên, nếu muốn ghi lại thông tin cần thiết một cách hiệu quả trong khi chỉ đọc sách trong một thời gian ngắn thì đây chính là cách tốt nhất.

Quay trở lại với "một dòng tinh hoa" mà tôi nói ở phía trước, xét trên góc độ: *"Tại sao chỉ có một dòng này khiến tôi cảm động"* thì bạn sẽ ngay lập tức muốn ghi lại câu đó thôi.

Tất nhiên là ngay sau khi đọc xong bạn sẽ nhớ được "tại sao câu này lại tuyệt vời", nhưng theo thời gian, bạn

sẽ quên mất điều ấy và như thế ý nghĩa của việc trích dẫn cũng không còn. Để tình trạng này không xảy ra, hãy ghi lại cả lý do khiến bạn cảm động.

Chỉ "một dòng cảm tưởng" có thể tái hiện "ký ức về một quyển sách"

Giống như tôi đã nói ở phần trước, bạn sẽ không thể nhớ toàn bộ những gì được viết trong một cuốn sách. Ngoài ra, dù có bôi màu lại hoặc dùng bút chì gạch chân thì hiệu quả cũng không như bạn mong muốn đâu.

Tôi cũng từng gắn giấy nhớ vào góc sách, nhưng có nhiều trường hợp sau đó tôi không thể nhớ được mình đã gắn giấy nhớ vào đây để làm gì, nên đó rõ ràng không phải là một

cách hay.

Thế nhưng, nếu là "một dòng tóm tắt" thì có thể hạn chế được số lượng chữ, kể cả sau đó đọc lại thì chỉ cần nhìn qua là nhớ lại ngay được "cảm xúc của mình lúc đó".

Hãy ghi chép "một dòng mẫu" vào một cuốn sổ tay hoặc một quyển vở, kèm theo ngày tháng, tên sách, tên tác giả, sau đó ghi lại "một dòng tinh hoa" và cuối cùng tóm tắt lại toàn bộ trong một đoạn khoảng 30–40 chữ.

Chắc hẳn sẽ có người thắc mắc: "Chẳng phải là câu tóm tắt dài mới có ý nghĩa hay sao?" Nhưng việc này sẽ giúp bạn dần thoát khỏi tình trạng đọc sách chậm, và số lượng sách bạn đọc sẽ còn nhiều hơn nữa, nên chỉ cần một dòng thôi là đủ rồi.

Nếu mỗi ngày đọc một cuốn sách, thì sau một năm số câu tóm tắt của bạn đã trên 300 câu rồi. Thời gian sau đó nhìn lại thì con số này sẽ giúp bạn mau chóng nhớ lại về số sách mình đã đọc.

Phương pháp đọc hô hấp – Bước 4

TỰ ĐÁNH GIÁ BẢN THÂN THÔNG QUA VIỆC ĐỌC SÁCH

Đọc hết 12 cuốn sách tôi nhìn thấy chính mình

Vì mỗi dòng tóm tắt được ghi chép lại từ một quyển sách khác nhau nên sẽ không có tính kết nối. Nhưng nếu dựa vào những cuốn mà bạn chọn theo "cảm tính" thì chắc chắn có một câu chuyện nào đó được ra đời từ

những câu tóm tắt ấy. Cho dù chỉ là câu trích dẫn để giúp xác nhận lại những cuốn mà bạn đã chọn trong quá khứ, thì đó cũng là những ký ức không thể quên.

Để xác nhận lại số sách mình đã đọc, *hãy đọc lại tóm tắt và trích dẫn đã được ghi chép của 12 cuốn sách đã đọc và trả lời các câu hỏi sau:*

- Bạn cảm thấy ưng ý với thể loại nào nhất?
- Bạn thích cách suy nghĩ như thế nào?
- Từ bây giờ bạn thích đọc loại sách như thế nào?

Nếu xem xét kỹ khuynh hướng đọc sách của mình, bạn sẽ nhìn ra "cuốn tiếp theo mình muốn đọc là cuốn nào", thậm chí còn có thể xác nhận lại cách suy nghĩ của bản thân thông qua

những khuynh hướng ấy.

Hơn tất cả, đây là một việc không chỉ mang lại niềm vui mà còn giúp hình thành được thói quen đọc sách một cách dễ dàng.

Chọn ra một cuốn tốt nhất và viết bình luận về trải nghiệm đọc sách trong thời gian gần nhất

Việc cuối cùng tôi muốn bạn làm trong giai đoạn này là hãy chọn lấy một cuốn mà bạn cho là tốt nhất trong số 12 cuốn ấy. Đó chính là cuốn "tuyệt vời nhất" theo đánh giá của riêng bạn. Và sau một năm, hãy chọn ra cho mình "một cuốn tốt nhất của năm".

Cá nhân tôi, sau mỗi lần xem lại những cuốn mà mình tâm đắc, tôi lại có những trải nghiệm quý giá với

danh mục sách của mình.

PHÉP THUẬT "VIẾT TAY" ĐỂ TĂNG HIỆU QUẢ TRÍCH DẪN

Tại sao "viết trích dẫn bằng tay" lại giúp nhìn ra "bản chất"

Là một nhà bình luận sách, tôi thường nhập vào máy tính những câu trích dẫn "một dòng mẫu" chứ không viết tay. Cách này giúp công việc của tôi trở nên thuận tiện hơn vì sau đó tôi còn dùng đến những ghi chép đấy cho công việc. Tuy nhiên, tôi vẫn muốn bạn viết trích dẫn bằng tay, dù có đôi chút phiền toái, vì ba lý do sau:

Lý do 1: Việc ghi chép bằng tay giúp bạn hiểu rõ nội dung hơn.

Mỗi lần ghi chép lại bằng tay là một lần lặp lại những lời của tác giả.

Ở đây có thể sẽ có khoảng cách về thời đại và cá nhân.

Lý do 2: Việc ghi chép bằng tay sẽ giới hạn ghi chép của bạn trong những nội dung cần thiết.

Việc ghi chép bằng tay khá phiền toái và mất thời gian nên bạn có xu hướng chọn lọc những điều thực sự cần thiết, khiến mình thực sự cảm động và ghi lại một cách ngắn gọn.

Việc đánh máy thường dễ dàng và đỡ mất thời gian hơn nên cũng khiến bạn có xu hướng ghi lại quá nhiều, dễ dẫn đến cảm giác bị choáng ngợp với quá nhiều thông tin không mấy quan trọng.

Lý do 3: Việc ghi chép bằng tay giúp bạn có thể nhìn thấy rõ thành tựu.

Thêm một điều nữa, viết tay và giấy là những "vật cụ thể". Cảm giác mỗi dòng câu mẫu và dòng tóm tắt tăng dần lên trên giấy là điều không thể thiếu để hình thành thói quen đọc sách.

Làm như vậy, bạn sẽ cảm thấy dễ nhìn hơn khi cần kiểm tra lại. Chính vì vậy, với những người bắt đầu thử sức với việc đọc lướt, nhất định hãy thử sức với việc viết tay.

Kỹ thuật tóm tắt trong giấy A5 để có thể nhìn thấy ngay

Dụng cụ để dùng cho việc ghi chép lại chỉ cần phù hợp với bạn là được. Cá nhân tôi thì thích dùng bút ngòi trơn.

Giấy để ghi lại một dòng mẫu là giấy A4 bình thường cũng không sao.

Nhưng ngược lại, vở hay sổ để ghi lại một dòng tinh hoa hoặc một dòng tóm tắt thì có lẽ nên đầu tư một chút.

Cho đến tận bây giờ tôi vẫn dùng sổ tay của DISCOVER DAIRY (Discover 21). Đây là một cuốn sổ cực kỳ tiện lợi cho việc lên lịch trình, điểm mà tôi thích nhất của cuốn sổ này là khổ giấy A5. Để phục vụ cho việc lưu giữ lại những câu tóm tắt thì đây chính là gợi ý của tôi.

TẠI SAO VỪA ĐỌC VỪA VIẾT LẠI GIÚP ĐỌC NHANH VÀ SÂU HƠN?

Cách đọc sách trong "thời đại không cầm sách"

Các giá trị xoay quanh khái niệm "sở hữu" đang biến đổi mạnh mẽ. Con người đang có xu hướng giảm

bớt những đồ mình muốn sở hữu. Tôi lấy một ví dụ dễ hiểu như là ô tô chẳng hạn. Trước đây, ai cũng sở hữu một chiếc ô tô dù phí duy trì cao và tiền gửi xe cũng chẳng thấp chút nào. Nhưng ngày nay, số người không sở hữu ô tô ngày càng tăng, đặc biệt là giới trẻ. Vì họ chỉ sử dụng vào mỗi cuối tuần nên thay vì sở hữu riêng một cái xe, họ sẽ đi thuê hoặc dùng chung với người khác. Đó chính là sự dịch chuyển từ "sở hữu" sang "sử dụng".

Suy nghĩ "biến tất cả những điều được viết trong sách thành của mình" chính là khái niệm sở hữu lạc hậu mà tôi nói ở trên kia.

Trong một thế giới đủ đầy như hiện nay, giống như việc con người ngày càng rời xa quan niệm "sở hữu", thì

việc cố gắng "sở hữu" toàn bộ thông tin trong thời đại các web truyền thông đang tràn ngập thông tin, liệu có phải là quá sức hay không?

Dù là sách hay kiến thức, chỉ cần nắm thật chắc những điểm quan trọng nhất, còn lại thì cứ để trôi đi, đây là xu hướng chung tất yếu. Điều này có nghĩa, việc "sàng lọc thông tin" để biết thông tin nào cần thiết thông tin nào không cần thiết với mình là điều vô cùng quan trọng. Khi đọc sách cũng vậy, chỉ đọc những điều quan trọng là đủ rồi.

Làm thế nào để nâng cao hiệu suất lựa chọn?

Nếu vừa đọc vừa ghi chép lại thì không bị bó buộc phải đọc kỹ, ngoài ra còn có một lợi thế nữa, đó là "quan

điểm" khi đọc.

Trên thực tế, khi đọc để viết bình luận tôi luôn để ý xem "mình có thể đưa câu tóm tắt vào đâu". *Khi quyết định được quan điểm của mình, bạn sẽ có tiêu chuẩn để xác định đâu là điểm quan trọng.*

Nếu biết đâu là điểm không quan trọng thì có thể bỏ qua (hoặc đọc lướt), như thế đương nhiên tốc độ đọc một quyển sách đã tăng lên đáng kể rồi.

Tôi đã nói về tâm thế khi đọc sách, phương pháp để biến đọc sách thành thói quen và những việc nên làm sau khi đọc xong. Chắc hẳn có người nóng lòng muốn biết liệu phần tiếp theo có phải là "những kỹ thuật đọc sách nhanh" không? Trên thực tế, chính những điều tôi vừa nói, nếu

được kết hợp và sử dụng một cách nhuần nhuyễn, sẽ là "yếu tố cốt lõi" để có thể đọc sách nhanh.

Và tôi muốn giới thiệu một vài bí quyết sau đây.

Trong chương tiếp theo đây, tôi sẽ đề cập tới "kỹ thuật đọc lướt".

Chương 4

ĐỌC LƯỚT CŨNG CÓ QUY LUẬT

Phương pháp "đọc tìm kiếm" để không bỏ lỡ điểm quan trọng

NHỮNG NGƯỜI ĐỌC SÁCH THOĂN THOẮT HỌ NHÌN VÀO ĐÂU?

Nếu đọc nhảy cóc, hãy tập trung vào các tiêu đề nhỏ

Trong phần cuối của chương 3, tôi đã đề cập đến các điểm quan trọng để "đọc lướt". Có rất nhiều cách, trong đó khả năng tận dụng các "tiêu đề nhỏ" tạo ra sự khác biệt rất lớn. Có

nghĩa là, *hãy nhìn vào các tiêu đề nhỏ để quyết định xem mình có đọc phần này hay không*.

Đây là một việc tưởng chừng như đơn giản, nhưng thực ra lại vô cùng quan trọng.

Phần lớn các chương trong một cuốn sách được chia tách bởi các tiêu đề. Và mỗi phần ấy lại được chia nhỏ hơn nữa bởi các tiêu đề nhỏ.

Nói cụ thể hơn thì, tiêu đề nhỏ biểu thị nội dung của các đơn vị thông tin nhỏ hơn trong mỗi chương. Chính vì vậy, bạn có thể quyết định đọc lướt hay không phần nội dung mà tiêu đề nhỏ thể hiện.

Tôi cũng hiểu cảm giác bất an của bạn, rằng: "Nếu bỏ qua phần này thì các phần sau có hiểu không?" Trên

thực tế, với những cuốn "không cần thiết phải đọc kỹ" thì dù có nhảy cóc một chút cũng không có chuyện không hiểu được nội dung cuốn sách.

Dù đọc nhảy cóc vẫn nhìn ra "mối liên kết"

Điều này đặc biệt đúng với sách kinh doanh và sách mới.

Có một lý do ở đây. Đó là bởi vì, sách kinh doanh và sách mới được viết theo cách để người đọc có thể đọc và hiểu trong một thời gian ngắn.

Nếu nắm chắc được những điểm quan trọng thì sẽ kết nối được các nội dung trong sách với nhau bằng một sợi dây vô hình. Nếu có được bốn điểm A, B, D, F và bỏ qua điểm C và E thì không có lý nào không thể hình dung được toàn bộ tổng thể. Nói tóm

lại, nếu sử dụng "tiêu đề nhỏ" để quyết định xem phần nào quan trọng thì sẽ nhanh chóng tìm ra điểm cốt lõi mong muốn trong một khoảng thời gian ngắn. Như vậy, bạn sẽ loại bỏ được những phần mình cho là không quan trọng, còn những nội dung quan trọng sẽ hiện lên trước mắt. Đây chính là suy nghĩ cơ bản của phương pháp này.

NỘI DUNG CỤ THỂ CỦA KỸ THUẬT ĐỌC LƯỚT

Để mắt tới ba điểm khi đọc lướt

Vậy thì, nên đọc nhảy cóc những đoạn nào?

Tôi có ba điểm cần lưu ý sau đây khi đọc nhảy cóc.

Điểm 1: Các tác giả đã tạo ra sự

khác biệt cho cuốn sách bằng cách lồng câu chuyện của bản thân vào trong sách

Các sách kinh doanh và sách phát triển kỹ năng đều có phần "câu chuyện của bản thân". Đó không phải là bởi "tác giả tự mãn về bản thân mình" mà do trên thị trường ngày càng có nhiều những dòng sách tương tự như thế này, nên việc đưa câu chuyện của tác giả vào giúp cho người đọc nhận ra "cuốn này khác với cuốn kia ở chỗ nào".

Vấn đề ở đây là, với người đọc bận rộn thì thông tin đó là phần không quan trọng. Ví dụ, có người cho rằng: "Tôi đã trải qua chặng đường này, có những kinh nghiệm đó rồi". Do vậy, theo kinh nghiệm đọc nhiều sách kinh doanh và phát triển kỹ năng của tôi

cho đến thời điểm này thì những nội dung đó hầu như không giúp ích được gì cho độc giả.

Tuy nhiên, trong phần lớn các trường hợp, vấn đề là *thông tin độc đáo nào giúp độc giả thấy cuốn này đặc biệt và bỏ tiền ra mua*. Có những trường hợp, tác giả viết sách chỉ để "kể về bản thân mình".

"Câu chuyện của bản thân tác giả" là phần có thể đọc nhảy cóc để tiết kiệm một khoảng thời gian đọc.

Tuy nhiên, vì đây là phần "được viết để tạo ra sự khác biệt so với các cuốn khác" nên nội dung này có giá trị tham khảo khi chọn sách tại nhà sách.

Điểm 2: "Ví dụ và trải nghiệm" đằng sau chủ trương và lý luận

Trong sách kinh doanh và sách phát triển kỹ năng bản thân, thường thì đằng sau mỗi lý luận đưa ra đều là một ví dụ hoặc một trải nghiệm thực tế.

Phổ biến nhất là "lý luận" – "ví dụ" – "lý luận" (tóm tắt lại). Đầu tiên đưa ra bộ khung, rồi bổ sung vào khung ấy bằng những ví dụ thực tiễn và cuối cùng tóm tắt lại lý luận và chủ trương của mình.

Nếu như vậy thì bạn có thể nhảy cóc phần ví dụ, đọc phần tóm tắt cuối cùng là đủ để hiểu toàn bộ câu chuyện. Câu chuyện về trải nghiệm được đưa vào để giúp lý luận thuyết phục hơn nên nếu bỏ qua khi đọc bạn vẫn có thể hiểu được điều tác giả muốn nói. Trường hợp ví dụ và trải nghiệm quá dài thì tôi thường bỏ qua

để đọc tiếp những phần sau.

Tất nhiên, tôi không hề có ý nói là những ví dụ được đưa ra không có giá trị. Tôi đọc nhảy cóc qua phần ví dụ vì nếu bỏ qua tôi vẫn kết nối được với nội dung của phần sau chứ không phải vì ví dụ không có chút giá trị nào về mặt nội dung.

Chỉ là, nếu so sánh với tiểu thuyết thì sách kinh doanh ít những tình tiết gay cấn hơn, nên dù có bỏ qua ví dụ thì cũng vẫn hiểu được nội dung và chủ trương của tác giả.

Điểm 3: "Những diễn đạt quá khích" khơi dậy kỳ vọng và mối hiểm họa

Đối với những người đọc sách nhằm mục đích phát triển kỹ năng thì đây có lẽ là một phần quan trọng,

nhưng tôi thường đọc lướt những phần có nội dung thổi bùng cảm xúc của độc giả lên.

Quá nửa những cuốn sách viết "cuộc sống của bạn thay đổi thế nào sau khi đọc xong cuốn sách?" chẳng giúp bạn thay đổi được gì sau khi đọc xong. Tôi thường không tin tưởng cho lắm những cuốn sách nói quá lên kiểu như thế. Có lẽ kiến giải cá nhân được đưa vào quá nhiều, nhưng suy cho cùng cũng chỉ ở mức độ tham khảo mà thôi.

Bốn bước để tốc độ hóa

Tôi nghĩ rằng trong một số hoàn cảnh thì cuốn sách này của tôi cũng có nhiều đoạn có thể đọc lướt. Tất nhiên, với tư cách là tác giả thì tôi viết phần nào cũng trong tâm thế đây

là phần quan trọng, nên nói một cách thành thật thì tôi mong muốn bạn đọc toàn bộ cuốn sách này.

Tuy nhiên, dù có thế nào thì độc giả cũng mới là người đóng vai chính trong việc đọc sách. Dù bạn có đang đọc cuốn nào thì tôi cũng mong bạn hãy đối diện với cuốn sách gần với bản ngã của mình nhất chứ không phải trong tâm thế "đọc không bỏ sót một chữ nào".

Sau đây, tôi xin giới thiệu tới các bạn phương pháp nâng cao tốc độ đọc bám theo quá trình đọc sách thực tế. Có bốn bước như sau:

Bước 1: Đọc thật kỹ "Lời nói đầu – mục lục"

Bước 2: Chỉ đọc năm dòng đầu tiên và năm dòng cuối cùng

Bước 3: Quyết định từ khóa và đọc

Bước 4: Đọc từ với nhiều nhịp điệu khác nhau

Tôi không có ý khuyên bạn thử cả bốn bước ngay từ đầu. Trước mắt, hãy chọn lấy một bước và thử xem sao.

Để đọc sách nhanh – Bước 1

ĐỌC "TỪ ĐẦU" QUYẾT ĐỊNH 90% TỐC ĐỘ ĐỌC

Tốc độ đọc được quyết định ngay từ đầu

Khi mở cuốn sách ra thì nội dung đầu tiên mà bạn gặp sẽ là Lời nói đầu và Mục lục.

Nếu sử dụng tốt phần này, bạn sẽ có một trải nghiệm đọc sách không hề lãng phí một chút nào. Đây được cho là quy luật thép cho kinh nghiệm đọc

sách.

"Lời nói đầu" chính là phần dẫn nhập thể hiện mục đích và tóm tắt sơ lược nhất nội dung toàn bộ cuốn sách.

Việc bạn biết sách được viết bằng thể văn nào, hướng tới đối tượng nào và kết nối được những phần ấy lại với nhau là yếu tố quan trọng, mang tính quyết định.

Tôi nghĩ rằng có nhiều người làm theo cách ấy, nhưng khi đi mua sách, dù ở hiệu sách hay khi mua online, tôi cũng khuyên bạn hãy đọc qua phần "Lời nói đầu" trước khi quyết định. Trên Amazon cũng có nhiều cuốn có thể xem được "Lời nói đầu" trong phần đọc thử.

Lời nói đầu giúp bạn phán đoán được cuốn sách có cần thiết với mình

hay không. Nếu câu trả lời là không, bạn có thể ngừng đọc, còn nếu chỉ cần một chút quan tâm thì hãy tiếp tục đọc.

Tôi biết hầu hết mọi người đều tìm sách và đọc lời nói đầu trước khi quyết định mua sách khi đang đứng trong hiệu sách. Phần mở đầu càng có sức hút thì khả năng độc giả mua sách sẽ càng cao. Vậy nên, ngay cả với tác giả cũng vậy, hãy chú tâm nhiều hơn đến lời nói đầu và truyền đạt một cách thẳng thắn nội dung mình sẽ truyền tải trong sách để kích thích mong muốn được đọc cuốn sách mình viết từ độc giả.

Giá trị của việc đọc kỹ mục lục

Tất nhiên, cũng có nhiều trường

hợp chỉ đọc "Lời nói đầu" thôi thì không thể phán đoán ngay về cuốn sách được. Với cá nhân tôi, "nhầm lẫn" không phải là "không có chút quan tâm nào" nên tôi vẫn khuyến khích bạn đọc lời nói đầu.

Có những phần sẽ khiến bạn cảm thấy lưỡng lự "không biết có nên đọc hay không?" hoặc "có cảm giác không muốn đọc lắm". Nếu có thể đọc lướt qua những phần ấy thì việc đọc sách sẽ trở nên thoải mái hơn rất nhiều.

Những lúc như thế, bạn sẽ cần đến "Mục lục". Vì "mục lục" chính là "sơ đồ" giúp phán đoán cấu trúc của cuốn sách, hãy "ước chừng" phần quan trọng với mình từ mục lục.

Ngoài ra, mục lục còn có lợi thế là giúp bạn phán đoán được nhịp điệu

của cuốn sách.

Cuốn sách được cấu thành theo trình tự mà biên tập viên thấy phù hợp nhất, nên việc nắm được cái nhịp ấy của cuốn sách sẽ giúp bạn khá nhiều.

Có rất nhiều định nghĩa về "một cuốn sách tốt". Chắc chắn một "cuốn sách ưu việt về kỹ năng" sẽ có "mục lục ưu việt".

Bạn đã từng trải nghiệm cảm giác háo hức vô cùng dù chỉ mới đọc mục lục một cuốn sách chưa? Trong trường hợp ấy, tôi khuyên bạn hãy "đọc kỹ" mục lục.

Để đọc sách nhanh – Bước 2

TẠI SAO CHỈ CẦN NĂM DÒNG ĐÃ HIỂU?

Nắm được "cấu trúc của tiêu

đề” sẽ quyết định được “đơn vị đọc nhảy cóc”

Phần này liên quan đến mục thứ hai trong phần “Ba điểm giúp phán đoán nên đọc nhảy cóc chỗ nào” mà tôi đã nói ở trước. Sau khi bạn phát huy tối đa hiệu quả của việc đọc lướt thì điều quan trọng là sử dụng “cấu trúc của sách” một cách trôi chảy.

Về cơ bản, cấu trúc của một cuốn sách giấy được chia như thế này:

CHƯƠNG – ĐOẠN – MỤC

Tất nhiên, không phải cuốn nào cũng nhất định phải chia như thế. Cũng có những cuốn được chia thành “phần 1”, “phần 2”; cũng có những cuốn không có tiêu đề ở đầu mỗi mục.

Dù thế nào thì trước khi đọc vào nội dung cuốn sách hãy xác nhận lại

mục lục, đọc thoáng qua nội dung bên trong xem cấu trúc của cuốn sách ấy ra sao.

Sau đó, hãy quyết định mình "nên đọc đơn vị nào của cuốn sách" (một đơn vị tương đương với nhiều nhất là khoảng 20 trang sách). Nếu cuốn sách ấy có cấu trúc như cuốn này thì hãy chia tách mỗi đoạn bằng câu tiêu đề và đọc. Những việc sau đó sẽ trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Nếu phân vân chưa biết có nên đọc nhảy cóc hay không, hãy đọc năm dòng đầu tiên và năm dòng cuối cùng

Chỉ đọc năm dòng đầu và năm dòng cuối của mỗi mục nhỏ để có thể rút ngắn được thời gian đọc. Trong trường hợp nếu đã đọc cả lời nói đầu

và mục lục mà vẫn không phán đoán được phần nào là quan trọng thì hãy tích cực thử phương pháp này xem sao.

Với cách đọc này thì dù có bỏ đi “đoạn giữa”, bạn vẫn có thể phần nào hiểu được nội dung vì một vài lý do, trong đó có hai lý do lớn như sau:

Đầu tiên, bộ não của con người vô cùng kỳ diệu. Nếu đọc A rồi nhảy cóc sang C thì não bộ sẽ tự dự đoán “ở giữa chắc là B rồi”. Tất nhiên, cũng có trường hợp không chính xác vì dù sao đó cũng chỉ là dự đoán, nhưng tôi nghĩ đó không phải là vấn đề lớn, vì còn liên quan tới lý do thứ hai sau đây:

Những nội dung được lý giải trong sách kinh doanh và sách mới ít nhiều đều theo cấu trúc sau:

Mở đoạn: Biểu thị chủ đề và chủ trương.

Thân đoạn: Các ví dụ để triển khai chủ đề, các luận cứ của chủ trương.

Kết đoạn: Dựa trên những ví dụ và luận cứ được đưa ra để xác nhận lại chủ đề – chủ trương.

Phần mở đoạn thường là phát ngôn cho chủ đề và chủ trương. Phần này sẽ biểu thị rõ ràng "từ bây giờ có vấn đề gì phát sinh", "chúng ta nên làm gì". Nội dung này thường chỉ gói gọn trong khoảng năm dòng đầu tiên và năm dòng cuối cùng.

"Vậy thì chúng ta cần giải quyết vấn đề X này như thế nào? Tôi có vài cách cho vấn đề này, và phương pháp được sử dụng nhiều nhất là Y".

Đây là cách một đoạn được bắt

đầu, sau đó tác giả sẽ diễn giải phương pháp Y bằng nhiều ví dụ cụ thể.

Nhiều trường hợp, phần kết đoạn tác giả không chỉ dừng lại ở việc đưa ra các ví dụ mà còn đưa thêm điều mình muốn nói vào nữa.

"Như tôi đã trình bày ở trên, cách giải quyết của vấn đề này, công ty A, đại lý B, đơn vị vận chuyển C đang làm. Nhưng đến thời điểm hiện tại thì có còn đúng nữa hay không?"

Điều quan trọng là, cho dù có đọc nhảy cóc những ví dụ được đưa ra ở giữa mỗi đoạn thì bạn vẫn có thể hiểu được ý đồ của tác giả ở đây là: "Để giải quyết vấn đề X thì cách Y là phổ biến nhất".

Ngoài ra, ở cuối mỗi đoạn, tác giả

thường khéo léo đưa lời dẫn nhập cho phần tiếp theo nên thường thì chỉ cần nhảy sang đọc phần tiếp theo bạn vẫn có thể nắm được toàn bộ nhịp của cuốn sách.

"Chỉ đọc thẳng" không phải là "cách đọc sách đúng"

Tất nhiên, cũng có những lúc mạch văn chẳng ăn nhập gì với nhau, nên gặp những trường hợp đấy, bạn hãy nhìn qua phần giữa của các đoạn.

Việc đọc năm dòng đầu tiên mở đoạn và năm dòng cuối cùng kết đoạn sẽ giúp bạn xác định được phần này có cần thiết với mình hay không. Sau khi đọc các dòng đó, nếu cảm thấy "chỗ này mình cần" thì hãy đọc lại một lần nữa từ đầu đoạn thật cẩn thận. Đây chính là ý nghĩa thứ hai của việc

đọc lướt.

Nội dung của sách được trình bày theo cách đọc mặc định là theo từng dòng, nhưng trên thực tế không nhất thiết phải đọc theo từng dòng.

Những người muốn đọc nhanh không đọc theo trình tự "mở đoạn" – "thân đoạn" – "kết đoạn" mà đọc "mở đoạn" – "kết đoạn", vừa rút ngắn thời gian, tránh phải đọc những phần không cần thiết với mình, vừa tránh được nguy cơ bỏ sót những đoạn cần thiết.

Để đọc sách nhanh – Bước 3

PHƯƠNG PHÁP ĐƠN GIẢN ĐỂ TÌM RA "ĐOẠN NÀO NÊN ĐỌC KỸ"

Việc nắm rõ "mục đích đọc" sẽ giúp bạn đọc lướt hiệu quả

"Tôi biết là mình cần phải đọc, nhưng cứ cầm đến cuốn sách dày 200 – 300 trang là lại muốn trì hoãn 'thôi để mai rồi đọc'".

Hẳn là có nhiều người như thế. Bản thân tôi cũng từng có cảm giác ấy nên tôi rất hiểu.

Kể từ khi đọc sách trở thành công việc thì tôi nhận ra: "*Chính việc bạn không biết rõ mình muốn thu được gì từ một cuốn sách đã khiến bạn không thể dễ dàng mở sách ra và đọc.*" Điều này có ý nghĩa vô cùng to lớn khi bạn đọc sách kinh doanh.

Chắc hẳn bạn đang nghĩ: "Chính vì tôi chưa đọc cuốn đó nên tôi không biết tôi sẽ thu được gì" đúng không? Thế nhưng, tại sao bạn lại chọn đọc cuốn đó trong khi không biết nó viết gì?

Nói tóm lại, khi cầm một cuốn sách trên tay, chúng ta đã có sẵn một kỳ vọng nào đó vào cuốn sách rồi, kiểu như: "Có lẽ là nó được viết về vấn đề A này, nên nếu mình đọc thì chắc sẽ có ích cho mình".

Khi cần tìm kiếm, chúng ta thường "đọc lướt" thế giới

Hành động "khoanh vùng" là việc mà chúng ta vẫn làm thường ngày.

Ví dụ, tôi sưu tầm đĩa hát thì tôi hay lui tới cửa hàng bán đĩa. Trong cửa hàng có vô số các loại đĩa, nhưng chỉ khoảng mười phút đi lại quanh cửa hàng, đưa mắt nhìn lên giá là tôi đã có thể "*gặp được*" thứ mà mình muốn.

"Gặp được" – sự thật chính là cảm giác ấy. Chắc chắn là tôi không lấy

từng cái đĩa ra và đọc từng cái tên ghi trên đĩa mà chỉ thực sự hướng về cái đĩa mà tôi muốn tìm. Cảm giác như vậy đấy. Tất nhiên là tôi chẳng có năng lực đặc biệt hay siêu nhiên nào cả. Đơn giản là khi con người ta biết rõ mình "tìm cái gì" thì thường sẽ tìm được các thông tin ấy một cách dễ dàng hơn trong biển thông tin rộng lớn. Trường hợp tìm rồi mà vẫn không ra thì hẳn là do không có duyên. Bởi một lẽ đơn giản, "tìm" là thế.Xác định "mục đích" trước khi mở sách ra là điều vô cùng quan trọng. Khi biết rõ mình muốn tìm kiếm thông tin gì, hiểu rõ hơn về cái gì, chúng ta có thể tra cứu qua từ điển hoặc qua Google. Điều này cũng giống như khi đọc sách. Hãy bỏ qua những "kỳ vọng ngẫu nhiên" mà xác

định thật rõ "mình muốn thu được gì".

Chỉ tập trung vào thông tin muốn thu thập

"Phương pháp đọc tìm kiếm từ khóa"

Tôi muốn giới thiệu tới bạn phương pháp hợp lý nhất là "phương pháp tìm kiếm chìa khóa". Đó chính là phương pháp quyết định "từ khóa" mà bạn không muốn bị bỏ lỡ, vừa tìm kiếm vừa đọc.

Khoảnh khắc quyết định từ khóa chính là lúc khoảng cách giữa "điều cần thiết" và "điều không cần thiết" trong nội dung được sinh ra. Hãy đọc lướt qua những phần có ít mối liên hệ với từ khóa và chỉ tập trung vào những phần có chứa từ khóa để nhặt

ra "một dòng mẫu".

Ví dụ, trong bài viết của tôi được đăng vào ngày 10 tháng 12 năm 2015 trên trang *Lifehacker*, lý do tôi chọn đọc cuốn *Thế giới không ham muốn đồ đạc* của tác giả Sugatsuke Masanobu do nhà xuất bản Heibonsha phát hành là vì tôi muốn mình có thể chia sẻ với độc giả của *Lifehacker* những điều gần nhất và hữu ích nhất liên quan tới phong cách sống. Vì mong muốn đó, tôi chọn ra mấy từ khóa liên quan tới "phong cách sống" và quyết định đọc *Thế giới không ham muốn đồ đạc.*

Khi lưu ý tới từ khóa và tìm kiếm chúng trong trang sách thì những mục có liên quan sẽ dần dần hiện ra trước mắt.

Ví dụ, vì cửa hàng cà phê của hệ

thống Third Wave hiện đang trở thành đề tài nóng hổi nên đương nhiên sẽ có nhiều phần viết về điều này, vì có những từ đơn liên quan tới phong cách sống được sử dụng nên bạn sẽ thu được quá nửa nội dung phục vụ mục đích đọc ban đầu của mình nếu đọc những chỗ đó (trong trường hợp viết bình luận sách thì cần phải đọc toàn bộ cuốn sách một cách kỹ càng hơn).

Trường hợp những phần có bao gồm từ khóa ấy vẫn gây khó hiểu, thì tôi khuyên bạn nên quay trở lại đọc một vài trang trước đó hoặc kiểm tra kỹ hơn một chút những phần bao gồm cả từ khóa đó để có thể nắm được đại khái nội dung.

Nhìn từ góc độ của những người không thể bỏ được định kiến "phải

trong việc đọc lướt để giúp đọc sách nhanh hơn.

Đầu tiên, hãy tìm cho mình một nhịp điệu cố định có thể đem lại cảm giác thoải mái nhất để đọc tiếp cuốn sách. Điều này được tích lũy từ mỗi ngày đọc sách đều đặn, là thứ có thể thu được một cách tự nhiên, nên bạn không cần phải suy nghĩ quá phức tạp về nó. Dù chắc chắn sẽ có sự sai khác nhất định nhưng ở một mức độ nào đó thì những người đọc sách từ trước tới nay thường tự quyết định được nhịp điệu ấy. Đó chính là *nhịp điệu cơ bản* của mỗi người.

Tốc độ của nhịp điệu, dù nhanh hay chậm, cũng không phải là một vấn đề to tát. *Vấn đề của người đọc sách chậm không phải là nhịp điệu cơ bản chậm, mà nằm ở chỗ họ cứ giữ*

đọc toàn bộ" thì cách đọc này có lẽ thật vô nghĩa. Tất nhiên, nếu có thể ghi nhớ được toàn bộ nếu đọc kỹ hoặc có nhiều thời gian để đọc thì bạn chẳng có lý do gì để phải thay đổi cách đọc cũ của mình.

Ngược lại, với những người lúc nào cũng thiếu thời gian đọc sách thì việc ghi nhớ phương pháp "tìm từ khóa" này chắc chắn sẽ giúp bạn đọc sách được dễ dàng hơn.

Để đọc sách nhanh – Bước 4

LIÊN TỤC SANG SỐ ĐỂ TĂNG TỐC

Nắm được nhịp điệu đọc sách thoải mái nhất

Cuối cùng là một câu chuyện đầy cảm tính, rằng nhịp điệu đọc sách cũng góp phần vô cùng quan trọng

mãi một nhịp điệu để đọc.

Việc cứ giữ mãi một nhịp điệu đọc sách sẽ khiến bạn luôn cảm thấy mình đang đọc quá chậm và việc đọc sách thật nhàm chán, cũng giống như cái cảm giác mà bạn gặp phải khi không làm gì suốt một thời gian dài vậy.

Vì chỉ giữ một nhịp đơn điệu khi đọc nên cảm thấy "đọc chậm"

"Nhịp cơ bản" không chậm nhưng tại sao vẫn có người nghĩ rằng mình đọc sách chậm? Đó chính là do "sự đơn điệu của nhịp đọc".

Cái cảm giác này cũng giống cảm giác mình mãi không tiến thêm được chút nào khi bạn được yêu cầu đọc sách ở trường học. Hẳn là cái nhịp điệu đọc cứ đều đều, mắt đuổi theo

chữ đã khiến bạn không hề có cảm giác mình đang tiến về phía trước.Khi có cảm giác này, bạn hãy thử thay đổi "nhịp điệu đọc" xem sao. Nói một cách cơ bản nhất là, hãy sử dụng *hai nhịp điệu trở lên khi đọc*. Đừng chỉ sử dụng mãi "nhịp cơ bản" khi đọc kỹ nữa, hãy thử tăng tốc độ lên gấp 1,5 lần, gọi là "chế độ sang số trung", tăng lên 2 lần, gọi là "chế độ sang số cao", lên 5 lần, gọi là "chế độ đọc lướt".

Bạn hãy lưu ý về việc "thay đổi nhịp điệu" ngay từ khi bắt đầu đọc. Ví dụ, phần này có vẻ không liên quan lắm, nên tôi bật "chế độ đọc lướt", à khoan khoan, ở đây có từ khóa liên quan, tôi cần đọc kỹ hơn chút, lúc ấy thì bật "chế độ sang số trung"… Cứ như vậy, bạn có thể tự

điều chỉnh được nhịp điệu của mình, xen kẽ giữa “sáng và tối” sao cho phù hợp. Điều này sẽ giúp bạn tránh được sự đơn điệu một màu và thái độ hời hợt trong lúc đọc sách.

“CÁCH ĐỌC KHÔNG NHỚ” LÀ BÍ QUYẾT CỦA “CÁCH ĐỌC KHÔNG QUÊN”

Không đọc và gạch chân

Tôi đã giới thiệu tới bạn vài cách đọc lướt. Trên thực tế, nếu lưu tâm đến những điều này trong lúc đọc thì bạn có thể tận hưởng việc đọc một cách vui vẻ và đầy nhịp điệu. Ở đây, tôi muốn quay lại một chút với “trích dẫn”.

Thao tác “ghi lại một dòng mẫu” trong lúc đọc là nguyên nhân gây gián đoạn việc đọc, nên những người đã có

thể đọc sách nhanh hơn sẽ thấy điều này thật phiền toái.

Trên thực tế, mọi người thường không chủ đích ghi lại những điều khiến mình chú ý trong khi đọc sách. Thay vào đó, họ thường gạch chân bằng bút chì hoặc bôi màu hay viết vào khoảng trống trong sách. *Bản thân tôi không làm những việc đó, và tôi cũng không khuyên mọi người làm, vì hai lý do sau:* Đầu tiên là vấn đề sở thích cá nhân của mỗi người. Khi tìm mua được một cuốn mình thích ở hiệu sách cũ, háo hức trở về nhà để mở ra xem thì bị rối mắt bởi những gạch đầu dòng, những dòng bị bôi màu cùng với chi chít chữ viết tay. Cảm giác lúc đó là thất vọng. Những lần sau đó, bạn có sẵn sàng mua một cuốn khác ở hiệu sách cũ

không? Hơn nữa, tôi cảm thấy không mấy thoải mái khi nghĩ đến cảnh người chủ tiếp theo của cuốn sách sẽ đọc được những phần mình đã ghi chú, những cảm xúc riêng tư của mình khi đọc sách.

Tôi có một người bạn, khi đọc sách, ngoài gạch chân thì anh ấy còn xé cả những phần mình quan tâm rồi dán lại vào một cuốn sổ khác. Gạch chân vào sách, viết trực tiếp lên sách hay xé sách, tất cả những việc ấy đối với tôi đều là việc không thể chấp nhận được.

Hẳn là sẽ có người đồng ý với quan điểm này của tôi, nhưng cũng sẽ có những người không đồng ý. Tuy nhiên, dù sao đây cũng là những lý do liên quan đến sở thích cá nhân, nên nó không đủ mạnh để tôi khuyên bạn

không nên làm như vậy.

Dù có gạch chân bao nhiêu dòng đi nữa rồi cũng sẽ quên

Có một lý do khác quan trọng hơn, rằng đó là "một việc vô nghĩa".

Ví dụ, có nhiều lý do để một người quyết định gạch chân vào nội dung nào đó trong sách, nhưng nổi bật nhất là hai lý do sau:

1. Để nhớ nội dung ấy

2. Để sau này còn xem lại (điểm qua)

Nhưng hãy thử nghĩ mà xem. Chỉ bằng hành động gạch chân, bạn có nhớ kỹ nội dung ấy hơn không? Có thể sẽ có một vài người có trí nhớ tốt nhớ được, nhưng phần lớn những người còn lại vì yên tâm là mình đã gạch chân rồi nên cũng yên tâm mà

quên luôn nội dung đó.

Tôi cũng từng có thời kỳ gạch chân lại những chỗ mình lưu tâm khi đọc. Quả đúng là khi ấy tôi có cảm giác mình rất tích cực khi vừa đọc vừa lưu lại bằng cách ấy. Đến lúc đọc xong và xem lại, nhìn thấy chỗ nọ chỗ kia đầy những dòng kẻ thì không hiểu sao tôi lại trào lên cảm giác: "Ồ! Mình đọc kỹ đấy chứ!".

Thế nhưng, tất cả chỉ có vậy. Tôi chỉ "đánh tráo khái niệm" rằng tôi đã thu được điều gì đó từ cuốn sách mình đã đọc, nhưng đến ngày hôm sau thì ký ức về cuốn sách ấy đã trôi về phương nào mất rồi.

Vì cố nhớ nên sẽ quên

Phương pháp đọc "ghi chép" mà không "ghi nhớ"

Phần "đọc lướt" mà tôi nói ở đầu mâu thuẫn với cách đọc tích trữ và là một yếu tố quan trọng giúp tìm thấy niềm vui trong đọc sách.

Nhưng tôi không hề có ý khẳng định: "Không thu được gì từ sách cũng không sao". Tôi muốn nhấn mạnh tầm quan trọng của việc "lưu ở bên ngoài" những giá trị thu được từ sách thay vì "lưu lại ở trong đầu". Đây là kỹ thuật làm việc gồm ba bước: "một dòng mẫu – một dòng tinh hoa – một dòng tóm tắt" mà tôi đã nói ở chương trước.

Những người đọc và gạch chân với mục đích tích lũy kiến thức đang thất bại ở hai ý nghĩa của việc đọc sách.

Đầu tiên là ý nghĩa "lấp đầy khoảng thời gian đọc sách". Điều này tôi đã giới thiệu ở mục "đọc lướt".

Một ý nghĩa khác là "làm tổn hại những thứ thu được từ việc đọc sách trong quá trình lưu trữ". Dù có gạch bao nhiêu dòng đi nữa thì những giá trị của cuốn sách cũng không thể mang được ra "thế giới bên ngoài" mà chỉ ngủ yên mãi trong sách thôi. Khoảnh khắc gấp sách lại để lên giá cũng là lúc bạn không còn trải nghiệm đọc của cuốn ấy nữa. Bạn có nghĩ như vậy rất lãng phí không?

Bởi vậy, *những người bình thường như tôi, nếu muốn hiểu giá trị của một cuốn sách thì không còn cách nào khác là "tóm tắt vào một chỗ và viết ra"*.

Đến đây tôi đã giới thiệu tới bạn nhiều kỹ thuật khác nhau để thoát khỏi tình trạng đọc sách chậm. Đầu tiên, bạn hãy trải nghiệm và cảm nhận

thành quả của chính mình.

Mặt khác, khi đọc nhiều sách đã trở thành thói quen thì sẽ nảy sinh một số vấn đề khác cần quan tâm. Bản thân tôi đã phải đối mặt với ba vấn đề sau:

1. Chọn sách như thế nào?

2. Làm thế nào để sở hữu sách?

3. Quản lý sách đã đọc xong như thế nào?

Ở chương tiếp theo, tôi sẽ nói đến cách giải quyết các vấn đề này.

Chắc hẳn bạn sẽ nghĩ: "Tôi vẫn chưa thực hành được phương pháp đọc lướt cơ mà, như thế này có phải đi nhanh quá rồi không?" nhưng bạn cần nắm bắt những điều này cùng một lúc vì chúng hỗ trợ bổ sung cho nhau rất nhiều.

Chương 5

GẶP SÁCH NHƯ thế NÀO? CHIA TAY SÁCH RA SAO?

Kỹ thuật chọn và quản lý sách

Phương pháp đọc nhiều (1) – Chọn sách

LÊN KẾ HOẠCH ĐỌC SÁCH HẰNG TUẦN ĐỂ MỖI NGÀY ĐỌC ĐƯỢC MỘT CUỐN

Đặt mục tiêu mỗi tuần sáu cuốn

Như tôi đã viết, mỗi tuần tôi đọc từ 10–14 cuốn, mỗi tháng đọc từ 50–60 cuốn, một năm khoảng 700 cuốn.

Nhưng đây là công việc của tôi, nên bạn không nhất thiết phải cố gắng đạt đến mức ấy. Công việc hằng ngày của tôi không chỉ có đọc sách và viết bình luận, mà còn cả viết nội dung.

Tôi muốn bạn đặt ra mục tiêu như thế này: một tuần sáu cuốn sách, một tháng 25 cuốn, một năm 300 cuốn. Khi nghe thấy "một năm 300 cuốn" chắc hẳn không ít người phản ứng rằng: "Đó là một việc quá sức".

Thế nhưng, nếu nắm được phương pháp và hình thành thói quen sử dụng "một dòng mẫu", "một dòng tóm tắt" để đọc lướt mà tôi đã nói ở trên thì việc đọc sáu cuốn một tuần sẽ không còn là việc khó khăn nữa.

Lý do tôi nói "một tuần sáu cuốn" là tôi mong muốn bạn đọc "một ngày một cuốn". Vậy một ngày còn lại thì

sao?

Như tôi đã trình bày ở trên, khi biến việc đọc sách trở thành "nhịp điệu cuộc sống" thì điều cơ bản đầu tiên là "đọc sách mỗi ngày".

Hãy cho mình "một ngày tự do". Có thể ngày đó là "ngày không đọc sách", hoặc là ngày dành ra để đọc lại cuốn mà mình đã không có thời gian để xem trước đây.

Bạn nhất định phải xây dựng lịch đọc cho mỗi ngày

Có một việc quan trọng cần làm trong "ngày tự do", đó là "lập ra thời gian biểu đọc sách cho tuần kế tiếp".

Nếu có thể thì hãy chọn "ngày tự do" vào Chủ nhật. Vào ngày đó, hãy lập kế hoạch đọc sách cho một tuần tiếp theo. Cụ thể là: thứ Hai đọc cái

này, thứ Ba đọc cái này… cho đến hết thứ Bảy.

Điều quan trọng hơn cả khi quyết định thực hiện kế hoạch "mỗi ngày đọc một cuốn sách" là bạn *phải quyết định trước bạn sẽ đọc cuốn nào trong ngày tiếp theo.* Bởi vì chỉ khi có kế hoạch ngày mai đọc cuốn gì rồi bạn mới đủ quyết tâm để hoàn thành xong cuốn mà hôm nay bạn đang đọc dở.

Câu chuyện này cũng giống với lên lịch làm việc.

Một người bạn của tôi đã từng nói, *phương pháp tốt nhất để tiến hành một cách hiệu quả các lịch trình là lên lịch trước cho ngày tiếp theo.* Nếu có lịch của ngày kế tiếp rồi thì bạn sẽ không thể lừng khừng trong ngày hôm nay được. Bạn phải đưa ra được kết quả trong một khoảng thời gian có

hạn nhất định. Tương tự như vậy, nếu dành quá nhiều ngày để đọc một cuốn sách thì bạn sẽ không thể thực hiện "lời hẹn tiếp theo" được.

Khi có lịch cho ngày tiếp theo rồi, bạn sẽ buộc phải tìm cách để có thể đọc xong cuốn này trong ngày hôm nay.

Điều này cũng giống như những người hay nói: "Tôi bận quá nên không có thời gian đọc sách". Nếu đã lên lịch "ngày hôm nay đọc cuốn này", "ngày mai đọc cuốn kia" thì bạn sẽ có động cơ để nhanh chóng kết thúc công việc, hoặc cố gắng dậy sớm để có thời gian đọc.

Nếu cứ giữ suy nghĩ "lúc nào có thời gian đọc cũng được" thì chắc chắn thời gian đọc sách của bạn sẽ bị các hoạt động khác "xâm chiếm". Để

tránh mắc phải tình trạng này thì việc "lên lịch đọc sách cho một tuần" là một phương pháp chắc chắn có thể giúp được bạn.

"Lúc nào đọc cũng được" sẽ thành "chưa biết đến bao giờ mới đọc"

Để thực hiện phương pháp viết vào sổ tay "một dòng tóm tắt" mà tôi đã đề cập đến ở Chương 3, bạn hãy viết trước tên của cả sáu cuốn sách mà bạn định đọc trong tuần tới vào sổ tay và sau khi đọc xong thì điền trích dẫn và tóm tắt nội dung cuốn sách vừa đọc vào sau tên sách. Với những người chỉ thích tích trữ sách mà không đọc thì ngay từ bây giờ hãy quyết định thứ tự và thời điểm đọc sách.

Ở thời điểm hiện tại, tôi cũng vẫn đang lập kế hoạch và đọc theo kế hoạch. Vì một tuần tôi phải viết bình luận của hơn 10 cuốn sách nên việc này rất có ích cho tôi.

Tuy nhiên, thỉnh thoảng cũng có những chuyện không lường trước xảy ra gây không ít ảnh hưởng đến lịch đọc sách.

Tôi đọc xong một cuốn, viết bình luận, đọc cuốn tiếp theo, viết bình luận… cứ thế tạo thành một vòng tròn mà đôi khi khiến tôi bị stress vô cùng. Ngược lại, nếu có một lịch trình chặt chẽ thì dù lượng công việc có tương đương đi chăng nữa tôi cũng vẫn có được sự thoải mái về mặt tâm lý.

Hãy gói gọn thời gian để chọn sách cho một tuần trong một ngày. Việc này giống như việc lên kế hoạch đi du

lịch, nó không quá khó và chắc chắn sẽ khiến bạn có cảm giác háo hức.

Nếu có thể biến việc "lên kế hoạch đọc sách cho một tuần" và "một tuần đọc sáu cuốn sách" trở thành "nhịp điệu cuộc sống" thì chắc chắn là bạn có thể đọc được 300 cuốn sách trong một năm. Bạn hãy thử xem sao.

Phương pháp đọc nhiều (1) – Chọn sách

PHÁ VỠ "BỨC TƯỜNG YÊU THÍCH" ĐỂ TĂNG LƯỢNG "SÁCH YÊU THÍCH"

"Chỉ đọc những cuốn mình thích" sẽ khiến việc đọc sách trở nên kiểu cách

Giả sử chọn sáu cuốn sách cho mỗi tuần, thì bạn chú ý đến điều gì?

Điểm mấu chốt ở đây là: "Hãy cố gắng đưa vào một đến hai cuốn bạn không thích lắm". Nếu chỉ chọn toàn những sách mình thích, thì việc đọc sách của bạn lại đang bị làm cho trở nên kiểu cách mất rồi.

Chính trải nghiệm rung động có được khi đọc cuốn sách mà từ trước tới nay bạn không thích sẽ giúp bạn thấy đọc sách không chỉ có một màu và dần dần mở rộng phạm vi của mình thông qua việc chọn sách.

Điều tuyệt vời nhất của đọc sách là khoảnh khắc nảy sinh mối quan tâm

Có thể phần nào do tính cách mà bạn sẽ quan tâm hoặc không quan tâm đến một thể loại âm nhạc nào đó. Nhưng nếu thử chuyên tâm, chú ý

"đọc lướt" của bạn sẽ cải thiện đến không ngờ đấy.

Nhà bình luận sách chính là "DJ của sách"

Mặt khác, việc cố gắng để không "kén cá chọn canh" cũng chẳng dễ dàng gì. Trên thực tế, với những cuốn nằm ngoài phạm vi yêu thích, để chọn được một cuốn mà sau khi đọc xong khiến mình phải thốt lên "may mà mình đã đọc cuốn này" không phải là điều đơn giản.

Thế nhưng, chúng ta có cách. Lời khuyên của tôi là *tận dụng người khác.*

Hãy cho tôi nói một chút về âm nhạc.

Tôi bị mê hoặc bởi văn hóa DJ vào giữa những năm 80, và bắt đầu học

lắng nghe, bạn sẽ nhận ra thể loại nhạc nào cũng có phần tuyệt vời. Khẳng định chắc chắn kiểu: "Tôi không có hứng thú với thể loại âm nhạc này" thì đơn giản quá, nhưng làm như thế là bạn đã lãng phí vô cùng đấy. Sẽ tốt hơn rất nhiều nếu bạn luôn nhìn ra điểm tốt của mọi thứ quanh mình.

Đọc sách cũng giống hệt như vậy. Nếu đọc một ngày vài cuốn sách, viết bình luận cho trên 10 cuốn sách mỗi tuần, thế nào cũng có cuốn khiến bạn cảm thấy "chẳng có hứng đọc chút nào cả".

Tất nhiên, không cần thiết phải cố gắng hết sức để đọc cuốn mình ghét, nhưng bạn hãy thử lưu ý việc "mở rộng phạm vi quan tâm" và thưởng thức xem sao. Chắc chắn kỹ thuật

các DJ tại các quầy bar hay bowling. Đến những năm 90 thì tôi chính thức hoạt động trong câu lạc bộ DJ.

Có vài lý do khiến tôi không thể tiếp tục tham gia câu lạc bộ, nhưng hiện giờ tôi vẫn chủ trì các sự kiện tại DJ bar ở Kitazawa.

DJ, về bản chất là người chơi nhạc, nhưng nếu nói sâu hơn thì việc chơi nhạc đó tạo ra "không khí" ở nơi DJ ấy xuất hiện. Đó chính là nhiệm vụ cơ bản của DJ.

Nếu là những câu lạc bộ chật ních khách vào mỗi cuối tuần, ai đến cũng mong muốn có được tâm trạng vui vẻ, việc chọn một ca khúc sôi động sẽ khiến không khí xung quanh cũng nóng lên; còn với không khí yên ắng trong sảnh chờ khách sạn thì những ca khúc có thể giúp khách thư giãn

được lại là điều cần thiết. Sẽ thật sai lầm nếu chọn chơi những ca khúc có tiết tấu sôi động tại một nơi yên tĩnh.

Nói tóm lại, DJ cần cái cảm giác về không khí xung quanh để chọn nhạc sao cho phù hợp.

Đừng "kén cá chọn canh" những cuốn được người khác khuyên đọc

Có điểm chung giữa DJ và nhà bình luận sách.

Khi chọn một cuốn sách để viết bình luận, tôi thường lưu ý đến đặc tính của truyền thông. Độc giả của mỗi trang web khác nhau sẽ có sở thích đọc khác nhau, và đó là lý do tôi luôn cố gắng lưu ý để chọn sách sao cho họ cảm thấy vui vẻ khi đọc. Ví dụ, nếu tôi viết bình luận về một cuốn

Light Novel trên trang *Lifehacker* thì sẽ không mấy độc giả cảm ơn tôi đâu.

Tôi thấy điều quan trọng là luôn nỗ lực chọn sách phù hợp với nhu cầu và sở thích của độc giả.

Tại sao tôi lại nói câu chuyện này? Đó là bởi việc chọn sách vì ai đó và được ai đó chọn sách cho là một điều có ý nghĩa vô cùng quan trọng, hơn cả niềm vui đọc sách.

Chắc hẳn ai cũng có mong muốn được giới thiệu cuốn sách mình ưng ý tới người khác. Hãy thử điều đó xem sao. Là bạn bè, người yêu hay là vợ chồng, đồng nghiệp cũng được, hãy thử giới thiệu tới họ một cuốn sách mà bạn thích. Sách người khác giới thiệu cho có thể không phải gu của bạn, nhưng hãy thử đọc, biết đâu bạn sẽ biết thêm được điều gì đó hay ho

hoặc có những trải nghiệm mới mẻ. Hãy cùng chọn sách và giới thiệu sách với nhau nhé!

"Nhưng xung quanh tôi chẳng có ai thích đọc sách cả…"

Đó cũng chính là lý do tôi viết bình luận sách đấy.

CÁCH ĐỐI DIỆN ĐÚNG VỚI "SÁCH KHÔNG THỂ ĐỌC NHANH"

Nếu không đọc "truyện cổ", trái tim sẽ khô cằn

Ở Chương 1, tôi đã nói qua về việc này. Đối tượng của phương pháp đọc sách ở đây chủ yếu là "sách kinh doanh" và "sách mới", thường là những sách có nội dung thực tế, có thể truyền đạt chủ trương của tác giả chứ không bao gồm những nội dung

là cả một câu chuyện như trong tiểu thuyết.

Tại sao lại như vậy?

Vì mục đích đọc sách có thể đọc nhanh (như sách kinh doanh, sách kỹ năng) và sách không cần đọc nhanh (như tiểu thuyết, tản văn) là khác nhau.

Tôi đã chia sách ra làm hai thể loại với hai mục đích đọc hoàn toàn khác nhau:

1. Sách có nội dung người thật việc thật và chủ trương (sách kinh doanh, sách kỹ năng…) – giúp bản thân trưởng thành.

2. Sách có nội dung là câu chuyện (tiểu thuyết, tản văn…) – giúp bản thân vui vẻ.

Tất nhiên, mỗi người đều sẽ có

những cách trải nghiệm cuộc sống khác nhau. Có những người chỉ đọc sách kỹ năng thôi cũng có thể có niềm vui rất nguyên sơ, cũng có những người đọc tiểu thuyết vì một lý do khác. Nhưng tôi sẽ triển khai câu chuyện theo hướng đơn giản và phổ biến hơn mà tôi đã phân tích ở trên.

Chúng ta lấy tiền đề là kế hoạch đọc một năm 300 cuốn sách dựa vào việc "xây dựng thói quen đọc lướt" là một ngày đọc một cuốn "có nội dung thực tế và chủ trương = sách có thể đọc nhanh". Tuy nhiên, những người càng thích sách thì sẽ càng cảm thấy không đủ khi trải qua cuộc sống đọc sách mỗi ngày. Họ thường quên cả thời gian mà đắm chìm vào từng trang sách.

Sách mất thời gian thì dành

đọc vào "ngày tự do"

Đến cả tôi là người cần phải đọc nhiều sách kinh doanh cho công việc cũng muốn được "đắm chìm trong những trang truyện cổ giống như hồi bé". Vì tôi vốn dĩ rất thích hư cấu, nên nếu nhiều ngày trôi qua mà không được đọc tiểu thuyết thì trái tim cảm thấy khô cạn vô cùng. Vì thế, tôi xếp lịch đọc sách kinh doanh và tiểu thuyết song song để giữ cho mình luôn ở trạng thái cân bằng.

Các loại sách mất thời gian mà tôi gọi chung là tiểu thuyết cũng đa dạng lắm. Tôi đã đọc rất nhiều sách mà không kể đến thể loại, nhưng tôi thích tiểu thuyết trung gian (là tác phẩm nằm ở ranh giới giữa thuần văn học và tiểu thuyết đại chúng) hoặc là tiểu thuyết đại chúng. Trong số đó, tôi

thích nhất tác giả nổi tiếng thời Showa tên là Genji Geita, với sức hút trong các tác phẩm là nội dung ca tụng cái thiện, trừng phạt cái ác mà không có những lý luận logic khó hiểu. Trước kia, trong một cuốn sách có tên *Cách viết tiểu thuyết* bán chạy của Dean Ray Koontz, một tác giả nổi tiếng người Mỹ, có viết: “Hãy tập trung xoáy sâu vào nhân vật chính. Đến cuối hãy chọn một cái kết vui vẻ để giúp độc giả được thỏa mãn”. Chính là điểm này. Dù có vượt qua bao khó khăn trở ngại, nhưng cuối cùng vẫn có được kết thúc viên mãn và điều đó thuyết phục được người đọc.

Tất nhiên, ở đâu cũng có người nọ người kia. Có người thích văn học Nhật, người thích văn học nước

ngoài, văn học hiện đại, Light Novel, tùy bút, tản văn hay sách thiếu nhi…

Những người nói rằng: "Tôi không rành tiểu thuyết cho lắm" hãy thử chọn từ những cuốn bán chạy có lượng tiêu thụ tốt một cuốn tiểu thuyết để đọc thử xem sao. Bạn có thể mua qua Amazon, hoặc qua các hiệu sách cũ. Những cuốn bán chạy đôi khi chỉ đơn giản là những cuốn có nội dung "hấp dẫn".

Bạn hãy để dành cuốn có nội dung câu chuyện vào ngày tự do để đọc cùng với sáu cuốn khác trong tuần để có thể tận hưởng được cuộc sống đọc sách một cách trọn vẹn.

Phương pháp đọc nhiều (2) – Sở hữu sách

BIẾT NHIỀU ĐỊA ĐIỂM

MUA SÁCH

Nỗi phiền muộn của người đọc nhiều sách

Tôi bắt đầu viết bình luận cho trang *Lifehacker* vào ngày 26 tháng 8 năm 2012, tính đến nay đã được vài năm rồi. Vốn không phải là người khéo léo nên tôi vừa viết vừa có những lo lắng kiểu như "viết thế này được chưa nhỉ" hoặc "cái này không được rồi"… nhưng nhìn chung thì tôi đã làm khá tốt.

Nhớ lại thời gian đầu mới bắt tay vào viết, tôi gặp rất nhiều khó khăn. Vì phải cập nhật trên web liên tục nên tôi làm việc mà không có ngày nghỉ, dù có đọc chậm hay không cũng vẫn phải đọc một lượng sách rất lớn.

Đối với người đã làm tạp chí giấy

như tôi thì web là một lĩnh vực khá mới mẻ, tôi cũng chưa nắm được đối tượng độc giả. Thời gian ấy, tôi ở trong trạng thái hoàn toàn mờ mịt thông tin.

Những cố gắng cho tới hiện tại của tôi phần nào đã đem lại kết quả tốt. Còn một vấn đề tồn tại là: "*Làm thế nào để sở hữu sách?*"

Hiện tại, khi đã có chút tiếng tăm, tôi nhận được rất nhiều sách tặng từ các nhà xuất bản với mong muốn được tôi viết bình luận để có thể bán tốt trên Amazon. Tuy nhiên, trước đó, khi chưa có tiếng tăm, tôi không nhận được bất cứ cuốn sách tặng nào và vẫn phải tự mua sách để phục vụ cho công việc.

Không cần phải luôn đọc sách

mới

Ví dụ, tôi viết bình luận cho khoảng năm cuốn sách mỗi ngày, tính ra một tuần tôi cần phải mua 20 cuốn sách trở lên. Giá trung bình của một cuốn sách kinh doanh là 1.400 Yên (tương đương 290.000 VNĐ), nếu tất cả đều mua tại hiệu sách thì một tháng tôi tiêu hết chừng 30.000 Yên (tương đương 6 triệu VNĐ) cho sách.

Nếu tôi mua 300 cuốn trong một năm thì sẽ hết khoảng 400.000 Yên (tương đương 83 triệu VNĐ). Với người bình thường như tôi thì khoản này rất đáng kể. Như vậy việc mua sách mới là điều không khả thi với tôi.

Ngoài ra, vấn đề nhiều khi không chỉ đơn giản là tiền bạc. Thậm chí đối

với ý nghĩa làm phong phú cuộc sống bằng đọc sách thì bạn vẫn cần chú ý đến một điều quan trọng là hãy có thật nhiều "nơi mua sách".

Hãy đến thư viện! Kỹ thuật chọn sách giúp mở rộng tầm nhìn

Tôi của thời điểm khó khăn ấy đã có giải pháp là đến thư viện và hiệu sách cũ.

Thư viện và hiệu sách cũ có vẻ như là đối thủ của nhau trong ngành xuất bản. Nhưng đối với người đọc nhiều sách thì nơi nào cũng quan trọng như nhau. Nếu muốn hiện thực hóa cuộc sống đọc nhiều sách thì nhất định phải tận dụng triệt để hai nơi này.

Cho đến thời điểm này, tôi thực sự đã được thư viện giúp đỡ rất nhiều.

Tôi có thể mượn sách không mất tiền, hơn nữa còn có cơ hội gặp được những cuốn tuyệt vời mà tôi không tìm thấy ngoài hiệu sách.

Các hiệu sách thường sẽ chỉ nhập về những cuốn bán chạy, nên nhìn hiệu nào cũng giống hiệu nào, những cuốn ngay lập tức đập vào mắt chính là sách mới.

Ngược lại, sách ở thư viện sẽ đa dạng hơn rất nhiều do là những cuốn được thủ thư chọn theo cảm giác của mình, hoặc được đưa vào thư viện dưới rất nhiều hình thức khác nhau.

Khi đã quen hơn, bạn sẽ nhận ra một điều, cách phân loại sách trong thư viện cũng khác hoàn toàn so với ở ngoài hiệu sách. Khi đi lại bên trong thư viện, sẽ có những lúc bạn muốn thốt lên khi tìm được một cuốn sách

hay: "Sao có cuốn như thế này mà mình lại không biết cơ chứ?"

Đây chính là cơ hội để bạn mở rộng phạm vi đọc cho bản thân, nên tôi khuyên bạn hãy mượn lấy vài cuốn ở thư viện để phục vụ việc đọc sách hằng tuần của mình.

Một điều thú vị hơn cả là, khi ở thư viện bạn sẽ luôn cảm thấy bình tâm một cách kỳ lạ. Xét ở ý nghĩa nào đó, đây có lẽ là sức hút lớn nhất của thư viện.

Hãy đến hiệu sách cũ và tận hưởng niềm vui tìm ra viên ngọc quý!

Không khí ở hiệu sách cũ khác xa với ở thư viện, những cuốn sách ở đây cũng được phân loại và sắp xếp theo một cách khác. Bạn cũng có thể

sở hữu một cuốn sách yêu thích ở đây mà không phải bận tâm nhiều về giá.

Tuy cơ hội gặp được những cuốn hay có vẻ ít hơn so với trong thư viện, nhưng chính điều ấy giúp bạn có được niềm vui sướng khôn tả khi tìm ra được một cuốn ưng ý.

Ngoài ra, một điều không thể thiếu đối với người thích sách là ở hiệu sách cũ, bạn được tận hưởng những khoảnh khắc đầy ma lực mà bạn sẽ không thể tìm thấy ở bất kỳ một hiệu sách mới nào.

Hãy đến hiệu sách đích thực! Ý nghĩa của việc đọc "sách bán chạy"

Có vẻ như tôi chỉ toàn nói đến chuyện sách cũ thì phải. Bây giờ tôi muốn giới thiệu tới các bạn vài cuốn

sách mới mà tôi phải "bấm bụng" mua ở hiệu sách.

Tất nhiên, những trang web bán sách trực tuyến như Amazon là vô cùng tiện lợi, bạn cũng có thể nhìn ngay ra tỉ lệ "gợi ý mua" của mỗi cuốn ở trên trang. Nhưng quả thực là tôi thích cái cảm giác được chạm tay vào từng cuốn sách. Và tôi khuyên bạn hãy đến hiệu sách mỗi tuần một lần.

Các hiệu sách đa phần tập trung bày bán các sách có khả năng bán chạy, nhưng nếu nói ngược lại thì đó cũng chính là nơi phản ánh trào lưu mới của thời đại. Hiện tại câu chuyện nào đang là đề tài được mọi người quan tâm, mọi người hứng thú với những gì… là những thông tin chúng ta có thể thu được ở hiệu sách mới và

đó thực sự là nơi phù hợp nhất để tìm kiếm những đầu sách kiểu này.

Phương pháp đọc nhiều (3) – Quản lý sách

NHỮNG NGƯỜI CÀNG YÊU SÁCH CÀNG DỄ CHIA TAY SÁCH

Vấn đề làm đau đầu những người yêu sách là: "Làm thế nào với giá sách?"

Tôi đã nói về hai vấn đề "làm thế nào để chọn sách" và "làm thế nào để sở hữu sách".

Khi đã nắm rõ về hai điều này và bắt đầu bước vào cuộc sống đọc nhiều sách thì có một vấn đề phát sinh tiếp theo, đó là: "*Làm gì với sách đã đọc xong rồi?*"

Trong trường hợp của tôi thì việc lưu trữ số sách đã đọc xong là một việc hoàn toàn quá sức, khi số sách tôi đọc mỗi năm là 700 cuốn và sẽ tiếp tục tăng lên 700 cuốn trong năm sau, 700 cuốn trong năm sau nữa... Kéo theo đó, câu hỏi: "Xử lý thế nào với số sách đã đọc xong rồi?" là câu hỏi không thể tách rời khỏi cuộc sống của người đọc nhiều sách. Vì vậy, ở phần này, tôi sẽ giới thiệu tới mọi người "kỹ thuật quản lý giá sách" theo cách của riêng tôi.

Ngày trước, quan điểm "sách là tài sản quý" rất phổ biến. Thời sinh viên tôi cũng ôm ấp suy nghĩ ấy, cũng coi trọng các cuốn sách như những tài sản quý giá. Và có một sự thật là mọi người đều mong muốn được "sở hữu" sách như là một bằng chứng cho "tài

sản về tâm hồn".

Đó là câu chuyện của ngày trước. Nhưng tôi nghĩ, thời đại sách được coi là tài sản có tính vật lý đã kết thúc rồi.

Việc bỏ bớt những cuốn không cần thiết sẽ khiến bạn thích sách hơn

Trước đây, cũng có những thời điểm tôi lưu trữ rất nhiều sách, cả đã đọc và chưa đọc. Khung cảnh sách chất thành từng chồng cao ngất ngưởng mang lại cho tôi cảm giác "tôi thích sách", nên mỗi khi ngước lên nhìn chồng sách ấy tôi lại không kìm được tiếng cười khúc khích vui sướng. Thời điểm mà tôi giật mình nhận ra "căn phòng này sắp không đủ chỗ chứa nữa rồi", tôi bắt đầu thay

đổi suy nghĩ.

"Đến khi nào mình mới mở những cuốn sách mình đang có ở đây ra để đọc?"

Tôi nghĩ cũng có người đọc đi đọc lại cuốn sách mà mình thích, nhưng về cơ bản, khi đã đọc xong một lần thì hầu hết là không mở ra lần thứ hai. Một người thích "tích trữ sách" như tôi một năm trước đây cũng từng để nguyên những cuốn mới mua mà không đọc lấy một chữ nào.

Khi nhận ra điều ấy, tôi cảm thấy vô cùng chán nản. Trước giờ tôi vẫn nghĩ rằng mình sống trong kho báu, nhưng hầu hết chỉ là đồ giả. Bất giác tôi cảm thấy nghèn nghẹn. Vì vậy, tôi quyết định bỏ đi khoảng nửa số sách mình đang có.

Nghĩ lại, trước đây tôi cũng từng có trải nghiệm y hệt thế này.

Thời kỳ tôi vẫn còn hoạt động tích cực với tư cách là người viết nhạc, trong tủ của tôi chất đầy những bản ghi âm. Ngày ấy, tôi sở hữu tất cả những bản ghi âm đó với cảm giác hạnh phúc vì đó là "đồ của tôi", cho đến khi tôi nhận ra mình không thể tích thêm được nữa. Vì thế, tôi làm một cuộc đại cách mạng, xử lý phần lớn lượng đĩa thu âm trong phòng mình. Có khoảng 8.000 đĩa cả thảy. Tất nhiên là có tiếc, nhưng sau đó tôi đã thu được một bài học giá trị cho mình.

Kết quả của việc tôi phân loại "bản thu âm cần thiết" và "bản thu âm không cần thiết" thật sát sao giúp tôi hiểu ra được "âm nhạc mình thực sự

thích" là gì. Việc này giống như khi không còn lựa chọn nào khác, bạn bắt buộc phải tìm ra giải pháp cho riêng mình.

Vì đã có trải nghiệm như vậy rồi nên tôi quyết định dọn dẹp và vứt đi nửa số sách cho căn phòng. Kết quả là, cảm xúc của tôi biến đổi theo hai giai đoạn sau:

Đầu tiên là, việc dọn phòng xong khiến tôi có cái nhìn tích cực hơn về cuộc sống và công việc.

Không chỉ thế, tôi còn có được *niềm hân hoan khi có cơ hội được gặp những cuốn sách mới*.

Chính vì vậy, tôi quyết định dọn sách định kỳ. Nói vậy không có nghĩa là tôi vứt sách đi, mà để dành tặng cho người muốn đọc nó. Chắc hẳn

nhiều người có cái nhìn tiêu cực về việc "xử lý sách", nhưng tôi mong bạn có cái nhìn thoáng hơn về vấn đề này. *Chuyển từ việc tích trữ sang luân chuyển không chỉ giúp thay đổi "cách đọc" mà còn thay đổi cả "cách quản lý".*

CÁCH PHÂN LOẠI NHỮNG CUỐN "BỎ ĐI CŨNG ĐƯỢC"

Giải quyết triệt để thói quen "chỉ sưu tầm mà không đọc sách"

Kỹ thuật "quản lý lướt"

Khi câu chuyện "nơi để sách" trở thành đề tài được trao đổi thì thường sẽ có câu trả lời: "Không phải là đã có thư viện điện tử rồi hay sao?" Tôi biết, tất nhiên là sẽ có nhiều người

đọc sách trên thư viện điện tử.

Tôi hoàn toàn không có ý phủ định các phương tiện truyền thông hiện đại, nhưng tôi là người theo "trường phái sách giấy". Tôi đã có vài lần thử đọc sách điện tử, nhưng thật sự là không có một chút rung động nào.

Quả thật, sách điện tử sẽ giúp việc lưu trữ của bạn trở nên dễ dàng, thời gian bạn sở hữu những cuốn sách ấy cũng kéo dài vô thời hạn. Nhưng điều tôi muốn nói ở đây không phải chỉ có vấn đề "nơi để sách".

Vì nơi để sách có rộng đến thế nào thì số lượng những cuốn sách một người có thể chạm tới vẫn đều có giới hạn, nên nhất định cần phải có sự thông thoáng trong việc lưu trữ sách. Ở đây, tôi muốn nói tới "kỹ thuật quản lý giá sách" mà tôi hy vọng sẽ

giúp ích được cho bạn.

Nếu bạn đã mài giũa được cảm giác khi phân loại sách, thì hãy làm theo định kỳ. Nếu duy trì được thì sẽ giảm tải kha khá lượng sách không cần thiết đấy.

“Để quay gáy sách ra ngoài” và “sắp xếp theo thời gian” là hai điều cơ bản

Đầu tiên, hãy xếp toàn bộ sách lên giá. Những cuốn “chỉ tích trữ mà không đọc” thì để nằm ngang ra. Bạn sẽ nhận ra thật khó mà biết được mình đang có những cuốn nào. Chính vì vậy, hãy xếp đứng tất cả các cuốn sách.

Điểm mấu chốt ở đây là, cần *nhìn được tên ở gáy sách của tất cả các cuốn*. Giá sách đầy có thể xếp xuống

sàn, xếp giống như ở trong hiệu sách vậy.

Một điều nữa tôi muốn khuyên bạn, hãy nhìn ngày phát hành được ghi trong sách (thường nằm ở trang cuối cùng của sách hoặc tờ lót đầu sách), và *xếp theo thứ tự từ sách cũ đến sách mới*. Việc làm này sẽ giúp bạn ngay lập tức nhận ra vài cuốn "không cần thiết", "đã để suốt hai năm mà không đọc lấy một chữ", "nội dung đã quá cũ rồi"... Đặc biệt với sách kinh doanh, có rất nhiều sách được xuất bản để theo kịp với thời đại, nên những cuốn có nội dung đã quá cũ thì hãy xử lý bớt đi.

Nếu vẫn còn lưỡng lự, hãy nghĩ một cách đơn giản là "lúc nào mình cũng có thể gặp lại". Bạn hoàn toàn có thể tìm lại những cuốn sách đó ở

thư viện, hiệu sách cũ hoặc đọc trên thư viện điện tử. Trong thời đại công nghệ thông tin này, chắc chắn sẽ không có nhiều cuốn sách "không thể có lại lần hai".

GIÁ SÁCH LÀ TẤM GƯƠNG PHẢN ÁNH CHÍNH MÌNH

Nguyên tắc sắp xếp lại giá sách "ba tháng một lần"

Điểm mấu chốt của việc này là bạn có thể sắp xếp lại giá sách nhiều lần chứ không phải một lần duy nhất. Vì ở lần đầu tiên dù bạn muốn làm nhưng đôi khi lại không triệt để, nên hãy cố gắng để việc phân loại sách trở thành thói quen. Cách tốt nhất là *sắp xếp lại giá sách ba tháng một lần* vì ba lý do sau:

Lý do 1: Ba tháng gần nhất cũng

đủ phát sinh sách không cần thiết

Đầu tiên, với những cuốn đã đọc rồi, chắc hẳn sẽ có người nghĩ thế này: "Tôi nghĩ rằng sẽ không đọc lại lần nữa, nhưng vừa mới đọc xong nên tôi muốn giữ bên mình một thời gian". Tôi rất hiểu cảm xúc ấy của bạn. Nhưng nếu cảm thấy không cần thiết thì không có lý do gì để giữ lại cả. Để việc "lướt qua giá sách" đạt hiệu quả cao nhất, hãy rèn cho mình thói quen bỏ đi những cuốn không cần thiết.

Lý do 2: Những cuốn là sách mới từ ba tháng trước đã đến lúc không thể là sách mới được nữa

Những cuốn sách đẹp mới được xuất bản có sức hút kỳ lạ khiến bạn luôn muốn giữ bên mình đúng không? Chỉ là, trong nhịp vận hành của xã hội

hiện nay, một cuốn sách mới ba tháng trước thì tới hiện tại đã không được coi là sách mới nữa rồi.

Trên thực tế thì có những cuốn sách trông rất đẹp và bắt mắt, nhưng trải qua ba tháng thì lại "không còn được như vậy nữa". Kể cả sau ba tháng bạn vẫn chưa muốn bỏ đi vì vẻ diễm lệ của cuốn sách, nhưng nếu cảm thấy "không cần nữa" thì đây chính là thời điểm nên quyết định ngay chứ không nên chần chừ.

Lý do 3: Những cuốn còn lại cho đến thời điểm này là những cuốn đáng được giữ lại

Có thể nói, sách được mua ở hiệu sách luôn có một sức hấp dẫn kỳ lạ. Dường như mỗi một cuốn sách đều gắng sức ra hiệu cho khách hàng "hãy mua tôi đi". Cuốn bạn chọn trong rất

nhiều cuốn được nằm ở đó chính là cuốn có sức hút nhất. Nói cụ thể là, bạn quyết định mua cuốn sách chính bởi bạn cảm giác có mối tương quan nào đó với nó.

Tuy nhiên, vấn đề là từ đây trở về trước. Giống như câu chuyện tình yêu không phải lúc nào cũng bền vững trường tồn cùng thời gian, mối quan hệ với sách cũng sẽ đến lúc chấm dứt. Sự rung động và niềm hứng khởi dành cho sách chỉ kéo dài có ba tháng kể từ lúc gặp được cuốn sách ấy mà thôi.

Ngoài ra, dù có là cuốn sách sau khi đọc xong khiến bạn cảm thấy: "Đây là một cuốn sách tuyệt vời! Nhất định mình phải giữ bên cạnh mới được!" thì cùng với sự thay đổi về nhân sinh quan của người đọc,

việc cuốn sách ấy trở nên "không còn cần thiết nữa" là khả năng hoàn toàn có thể xảy ra.

Hãy kiểm tra lại một cách đều đặn tình yêu của mình với từng cuốn sách.

Với những cuốn trên một năm không mở ra thì có giữ lại bên cạnh cũng không có ý nghĩa gì.

Như vậy, chỉ cần giữ lại những cuốn cần thiết cho "bản thân của hiện tại" để tạo ra một giá sách hoàn hảo cho sở thích của bản thân.

Nhìn ra được bản thân từ những cuốn "không thể bỏ đi"

Vì có những cuốn "có thể bỏ đi" nên sẽ còn lại những cuốn "không thể bỏ đi". Nói chính xác hơn, điều quan trọng cơ bản đối với người đọc sách không phải là bỏ đi cuốn nào mà là

giữ lại cuốn nào. Việc suy nghĩ xem "mình muốn giữ lại cuốn sách nào" chính là một cách để xác nhận lại giá trị quan và sở thích, khuynh hướng của bản thân. Bạn sẽ nhìn thấy bản thân mình từ chính những cuốn được giữ lại.

Vậy thì, "cuốn không thể bỏ đi", "cuốn cần phải để lại" là những cuốn như thế nào?

Tất nhiên, mỗi người sẽ có một quan điểm khác nhau. Điều quan trọng là, bạn có "tiêu chuẩn" của riêng mình và dựa vào đó để đưa ra phán đoán.

Tất nhiên, có phương pháp tôi muốn đề cập đến trong cuốn sách này. Tôi đã viết về việc đọc lại "câu tóm tắt" của 12 cuốn đã được ghi lại, sau đó chọn ra lấy một cuốn tốt nhất đối

với mình. Nếu là một người đọc sáu cuốn sách một tuần thì sau hai tuần nên đọc lại toàn bộ những ghi chép ấy một lượt.

Nếu đọc lại các dòng tóm tắt theo cách đó, bạn sẽ có tiêu chuẩn để quyết định "cuốn nào nên giữ/ cuốn nào nên bỏ".

Nếu rèn được cho mình thói quen đánh giá trải nghiệm đọc sách định kỳ thì bạn sẽ hiểu được chính bản thân mình hơn. Bạn nhất định nên thử xem sao.

Chương cuối

NHỮNG ĐIỀU TÔI NHẬN RA TỪ KHI TRỞ THÀNH NGƯỜI ĐỌC NHIỀU SÁCH

Sự cố năm chín tuổi

Đã tới chương cuối cùng của cuốn sách rồi.

Tôi đã viết khá nhiều, ở chương này xin phép cho tôi được viết một chút về câu chuyện của bản thân. Nếu biết câu chuyện của tôi, có lẽ bạn sẽ không tránh khỏi chút ngạc nhiên:

"Ồ! Một người như vậy mà cũng có thể đọc nhiều sách được sao?"

Mọi người thường nói với tôi rằng: "Cuộc đời mỗi người là một cuốn sách". Quả đúng là trong suốt cuộc đời mình, chúng ta sẽ gặp rất nhiều chuyện với không ít những chuyện sẽ đi theo ta đến hết cả cuộc đời.

Nói một cách dễ hiểu, vì luôn có chuyện xảy ra nên ngày hôm qua không thể giống ngày hôm nay. Trong trường hợp của tôi, trải nghiệm năm chín tuổi đã có ảnh hưởng không nhỏ đến cuộc sống của tôi cho đến tận sau này.

Đó là một ngày Chủ nhật cuối cùng của tháng Tư, năm tôi lên lớp Bốn. Tôi đèo em trai ở đằng sau bằng xe đạp (khi ấy hai anh em đang đi ra ngoài…) và lúc xuống dốc phanh đã

không ăn khiến chúng tôi cứ thế lao xuống, mất thăng bằng và ngã đập đầu xuống đất.

Sau một vài phút ngất đi thì tôi bị mất ý thức suốt một khoảng thời gian dài. Ý thức không trở lại với tôi trong suốt ba tuần liên tiếp, lúc ấy bác sỹ cũng nói: “99% là không giữ được mạng sống”.

Tất nhiên là sau đó tôi có tỉnh lại, thì bây giờ mới có thể ngồi đây để viết những dòng này. Tôi nhớ việc mình bị ngã xe đạp, nhưng có nằm mơ tôi cũng không nghĩ mình bị thương nặng đến vậy.

Cho đến tận giờ phút này tôi vẫn còn nhớ như in cảm xúc tuyệt vọng đang lan tỏa trong mình khi nghe lại câu chuyện trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê. Tôi thực sự bị sốc.

Sau đó, tôi không thể từ bỏ được suy nghĩ "đầu mình thế là hỏng rồi", "chắc chắn mọi người cũng nghĩ 'đầu Innami thế là hỏng rồi' cho mà xem"… và sự thật là dù ở trường hay ở gần nhà, tôi luôn bị những ánh mắt hiếu kỳ soi mói.

Bố là biên tập viên mà tôi lại "ý thức kém" về việc đọc

Suy nghĩ "mình hỏng rồi nên làm việc gì cũng không được" cứ ám ảnh mãi trong tôi, năm 10 tuổi đúng là tôi chẳng làm được việc gì cho ra hồn. Hơn nữa, một điều đau khổ nhất đối với tôi là suy nghĩ: "Tôi không thể đọc cũng không thể viết được nữa".

Khi còn là biên tập viên, bố tôi thường ra khỏi nhà lúc trưa, và về nhà khi đêm đã xuống vì phải tiếp nhiều

tác giả. Ông trở về nhà vào lúc ba giờ sáng, say bí tỉ và nghêu ngao một bài hát dở hết sức, mà tôi đoán rằng hàng xóm cũng chẳng lấy gì làm thoải mái. Nếu ở trong thời đại hiện nay thì chắc ông đã bị báo cáo lên chính quyền địa phương từ lâu rồi.

Nói vậy, nhưng với tôi thì bố vẫn là bố. Tôi vẫn ngưỡng mộ ông và mong muốn tương lai mình có công việc giống của ông.

Đó chính là lý do tôi thích sách từ khi còn bé.

Chỉ là, lấy việc bị thương làm cái cớ, tôi đã nghĩ: "Tôi không thể cống hiến cho công việc làm sách nữa rồi". Vì tôi đã nghỉ hết một học kỳ nên thành tích tụt giảm không phanh mà lại còn không thể đọc được, không thể viết được.

Hồi đó, tôi đã rất bất mãn, tôi đã nghĩ: "Mình là đứa trẻ bất hạnh nhất hành tinh này".

Chính vì có ngày hôm nay nên tôi hiểu, những suy nghĩ như "mình hỏng rồi" "mình không thể làm được" hay "năng lực đọc và viết của mình bị suy giảm" chỉ là những suy nghĩ hết sức ích kỷ của riêng bản thân tôi.

Trên thực tế, những vết thương sau tai nạn ấy đều đã khỏi hết rồi, còn tốc độ đọc của tôi vẫn không hề thay đổi.

Tôi viết ra câu chuyện này với mong muốn chứng minh cho bạn thấy, nguyên nhân một người đọc sách chậm không phải là do khả năng của họ, mà là do họ cho phép mình tin vào điều đó.

Khi tôi thử nghe lý do của những

người cho rằng "mình đọc sách kém" thì có không ít người ngay tại thời điểm đó tự đánh giá mình là "mắt không thể đuổi kịp chữ" hay "vì không thông minh nên không thể hiểu nội dung".

Trong phần lớn trường hợp, ý thức kém cỏi được sinh ra từ những chấn thương hoặc những thất bại trong quá khứ. Thực tế, những người càng tin vào bản thân thì càng có thể đọc được nhiều sách hơn.

Vốn dĩ, nếu luôn có một cảm giác khó chịu vì là người đọc sách chậm thì hẳn là vì bạn vẫn còn niềm tin rằng mình có thể đọc nhanh hơn nên bạn mới quyết định đọc cuốn sách này.

Tôi nói rõ từ kinh nghiệm của tôi là, nếu có mục tiêu chính xác cho

mình, thì sẽ có cơ hội trở thành người "có thể đọc được sách".

Không đọc sách cũng không sao!

Cũng chính vì thế mà "cuộc sống đọc sách" thật vui!

Tất nhiên, chẳng ai bắt bạn đọc sách cả. Có một sự thật không thể thay đổi là "âm nhạc hay sách là thứ không có cũng chẳng sao". Trong bản ghi âm "Tower" có một ca khúc nổi tiếng có tên "NO MUSIC, NO LIFE" mà cứ mỗi lần nhìn thấy tôi lại có suy nghĩ "làm gì có chuyện ấy".

Trước đây, tôi từng thử không nghe nhạc trong suốt một tháng và cảm thấy vô cùng ngạc nhiên. Có lẽ tôi mệt mỏi với việc nghe nhạc mỗi ngày khi làm công việc viết nhạc, nên khi

không nghe nhạc trong suốt một tháng tôi lại cảm thấy sảng khoái vô cùng. Chính vào thời điểm ấy, tôi nhận ra rằng, không có âm nhạc thì con người vẫn có thể sống tốt.

Khi tôi đưa "những thứ không có cũng được" ra làm tiền đề, thì điều quan trọng hơn ở phía sau là "nếu có âm nhạc thì cuộc sống sẽ còn vui hơn nữa".

Chính bởi luôn nghĩ như vậy, nên tôi cảm thấy điều này cũng đúng với sách và việc đọc sách. Chắc chắn là *không có sách bạn vẫn sống tốt*. Nếu muốn tìm kiếm gì đó thì tìm qua Internet cũng tiện, mà nếu cần thông tin gì thì sử dụng điện thoại thông minh cũng nhanh hơn.

Nhưng, quả nhiên là "cuộc sống có sách vẫn vui hơn cuộc sống không có

sách". Đối với tôi đây là sự thật khó có thể suy chuyển.

Như đã nói ở Chương 1, tôi chịu ảnh hưởng khá lớn từ âm nhạc và sách. Hiện tại thì mảng nào cũng quan trọng với tôi. Tuy nhiên, cũng chính vì vậy mà tôi luôn tự hỏi: "Sách sẽ khiến cuộc đời mình thay đổi như thế nào?"

Nếu bạn cũng có suy nghĩ: "Có sách cuộc sống sẽ thú vị hơn" thì chắc chắn các cách đọc sách mà tôi đã giới thiệu sẽ giúp ích được cho bạn. Chính vì tin vào điều ấy mà tôi có động lực để viết cuốn sách này.

Quan niệm đọc sách để giáo dục có phải đã quá nhàm chán không?

Chắc chắn là sau khi đọc xong mỗi

cuốn sách, bạn đều thu được điều gì đó cho mình. Có thể là những kiến thức và thông tin mà đến giờ bạn chưa biết, cũng có thể là những giá trị quan hoặc cảm xúc chưa từng trải qua… Nếu từng dòng tóm tắt cứ đầy lên trong sổ tay của bạn, thì sẽ đến lúc bạn tận hưởng được hương vị mãn nguyện của cuộc sống đọc sách không ngừng.

Có điều, cùng lúc ấy tôi nghĩ có việc cần phải chú ý. Đó là bạn có bị lay động hay không?

Lượng sách đọc càng tăng thì đương nhiên là càng thu được nhiều điều mới. Nhưng kết quả là, mục đích đọc sách khi ấy lại trở thành giáo dục và thu thập kiến thức mất rồi.

Trong quá trình nghe nhiều nhạc, có người lưu trữ và ghi nhớ rất nhiều

hàng hiệu để có vẻ ngoài sành điệu hơn, thì với đọc sách cũng vậy, những người đắm chìm trong việc tích lũy kiến thức thường có xu hướng nghĩ rằng "mình là người ưu việt".

Chính bởi vậy, khi nghe thấy những cụm từ như "tôi đọc sách để giáo dục bản thân", "tôi đọc để nâng cao kiến thức" hay "tôi đọc để sống hết mình cho hiện tại"... tôi thường cảm thấy có chút khó chịu.

Tất nhiên, tôi không phủ nhận những lợi ích có thể thu được thông qua đọc sách. Nhưng nếu đặt tất cả những việc này là việc "sau khi đọc sách" thì bạn không còn rơi vào tình cảnh đặt nặng giá trị của việc đọc nữa. Tất cả những mục đích ấy, đọc sách để giáo dục bản thân, đọc sách để nâng cao kiến thức... khiến tôi có

thể loại cũng như tên nghệ sỹ và trở thành "người cuồng âm nhạc". Dường như những người ấy tiếp cận âm nhạc không phải với mục đích tận hưởng niềm vui mà vì muốn biết tường tận về âm nhạc. Tiếp xúc với những người như thế có chút phiền phức khó tránh, nhưng cách thưởng thức âm nhạc của mỗi người là khác nhau, nên tôi hoàn toàn không có ý muốn tránh mặt.

Đối với sách cũng vậy. Tính nguy hiểm của việc đọc sách với mục đích thu thập kiến thức là một số trường hợp, bản thân người đọc theo kiểu đó sẽ trở nên ngạo mạn.

Nói là tăng thêm vốn kiến thức, nhưng điều đó không có nghĩa là giúp người đó trở nên vĩ đại hơn. Giống như việc hiểu nhầm con người diện

suy nghĩ, đọc sách không khác gì một việc tu hành kham khổ.

Thế nhưng, nếu đọc sách như thế thì có vui không?

"Đọc sách vì một mục đích nào đó" thật nhàm chán!

Cho dù có sử dụng sách làm công cụ để "sống hết mình cho hiện tại" thì những điều thu được cũng không nhiều. Thay vào đó, tôi mong muốn bạn được tận hưởng toàn bộ quá trình đọc sách và nhấm nháp niềm vui ấy.

Lời kết

10 NĂM SAU THẾ GIỚI CỦA 7000 CUỐN SÁCH ĐANG ĐỢI CHÚNG TA

Hiện tại, một ngày tôi đọc khoảng hai cuốn sách, tính ra một năm tôi đọc trên 700 cuốn. Như vậy thì việc sau 10 năm, số sách tôi đọc được lên đến 7000 cuốn cũng không phải là điều quá khó hiểu.

Tôi cũng đã viết điều này ở phần mở đầu. Những bạn đã đọc cuốn sách này của tôi, hoặc những bạn đứng đọc lời kết trong cuốn này của tôi tại nhà sách, chắc hẳn đều có thể cảm nhận

được sự mê hoặc của tương lai sắp tới.

Ngoài ra, kể từ khi thực hiện cuộc sống đọc nhiều sách đến nay, tôi cũng có lần suy nghĩ lại. Đó là việc mà tôi coi trọng hơn cả việc đọc 7000 cuốn sách trong 10 năm tới.

Tính đến thời điểm này, tôi nghe rất nhiều nhạc của tất cả các nước bất kể thể loại truyền thống hay đương đại. Đương nhiên là cùng với tuổi tác và kinh nghiệm thì vốn kiến thức của tôi cũng tăng lên và chắc chắn hơn. Tuy nhiên, có một điều mà tôi không có ý định quên.

Đó chính là: "Cảm xúc của tôi năm 13 tuổi".

Thời kỳ tôi từ cấp 1 lên cấp 2 cũng chính là giai đoạn dậy thì (khoảng 12

– 14 tuổi), giai đoạn con người có nhiều cảm xúc nhất. Âm nhạc, sách và mỹ thuật mà tôi hấp thụ trong khoảng thời gian này đến giờ vẫn chiếm một phần lớn trong tôi.

Vào thời điểm tôi chưa có kiến thức gì, nghe bài hát nào tôi cũng cảm thấy tươi mới. Bởi vậy tôi hấp thu âm nhạc như một "cái gì đó mới mẻ" và cảm thấy vô cùng thích thú.

Không chỉ riêng âm nhạc. Tôi nghĩ trải nghiệm ấy ai cũng từng có. Tôi luôn muốn được nghe nhạc và đọc sách với cảm xúc tôi đã từng có năm 13 tuổi mà tôi không bao giờ quên.

Bây giờ, mỗi ngày tôi đọc từ hai đến ba cuốn sách, và không biết từ lúc nào đọc sách đã trở thành công việc của tôi. Tôi cũng từng có lúc chú ý đến "số lượng" nhiều hơn "nội

dung".

Khi nhận ra bản thân mình như vậy, thì tôi lại nhớ về "cảm xúc của tôi năm 13 tuổi". Nhớ về cảm xúc ấy, và tôi lại miệt mài giở từng trang sách với tâm trạng háo hức như tuổi 13.

Chắc chắn bạn có thể hình dung ra tương lai 10 năm sau với 7000 cuốn sách. Nhưng điều quan trọng hơn cả là "cảm xúc như năm 13 tuổi" vẫn còn nguyên vẹn, đúng không?

Nếu bạn cũng có tâm trạng như vậy, thì chắc chắn sẽ gặp được cuốn sách khiến bạn cảm động bất kể thời gian hay tuổi tác.

Lời cuối cùng, tôi muốn gửi lời cảm ơn sâu sắc tới biên tập viên Fujita Yuushi của nhà xuất bản Diamond đã giúp tôi hoàn thành cuốn

sách này.

Ngày 6 tháng 2 năm 2016

Innami Atsuishi

Thông tin tác giả

Innami Atsushi. Sinh năm 1962 tại Tokyo.

Là nhà bình luận sách, là người viết tự do, là biên tập viên. Là chủ tịch hội đồng quản trị của công ty TNHH Ambience. Ông từng có thời gian làm việc tại cửa hàng đại lý quảng cáo, viết nhạc, và là trưởng ban biên tập của một tạp chí âm nhạc.

Mặc dù từng là người đọc sách rất chậm "5 phút đọc xong 1 trang", nhưng từ sau khi trở thành nhà bình

luận sách cho trang web được yêu thích *LifeHacker* [bản tiếng Nhật] trong mảng sách kinh doanh thì ông đã tìm ra phương pháp đọc sách nhanh đối với hầu hết các loại sách.

Sau đó, ông còn phụ trách phần bình luận sách cho những trang *Newsweek* [bản tiếng Nhật], *Suzie, WANI BOOKOUT*, số lượng sách ông đọc được trong một năm đạt được con số rất đáng kinh ngạc là 700 cuốn.

Ngoài tác phẩm *Kỹ thuật chia chương của nhà bình luận sách* do KADOKAWA xuất bản, ông còn có nhiều tác phẩm liên quan đến âm nhạc.